

Krajan

Informator krajevne skupnosti Mirna • letnik IX. • št. 1/2004 • april 2004 • Izhaja po potrebi

REPAR d.o.o.

Kdo pa je to? Sem začudeno vprašal predsednika naše krajevne skupnosti, ko mi je dejal, da naj bi prvo stran našega glasila izpolnili s predstavitvijo delovne organizacije Repar. Naslovna stran Krajana je, kot veste, spoštovani krajan, že nekaj let namenjena predstavitvi uspešnih firm, ki delujejo na področju naše krajevne skupnosti. Seveda z rahlim pridihom reklame, saj ni skrivnost, da brez vsaj delnega sponzorstva zainteresiranih, glasila ne bi mogli več izdajati. Občina (morda tudi zakonodaja) namreč nima posluha za tovrstno obveščanje in informiranje krajanov... Oprostite, zašel sem...

Odpravil sem se na Dobravo pri Ševnici, kakor sva se z gospodom Matjažem Reparjem dogovorila po telefonu. Zelo sem bil presenečen, ko sem od blizu videl veliko novo stavbo modernih oblik, grajeno v kombinaciji kamen-les, ki se čudovito umešča v okolje. Gospodar me je povabil v prelepo dnevno sobo, kjer sva ob pristni kapljici opravila tale razgovor:

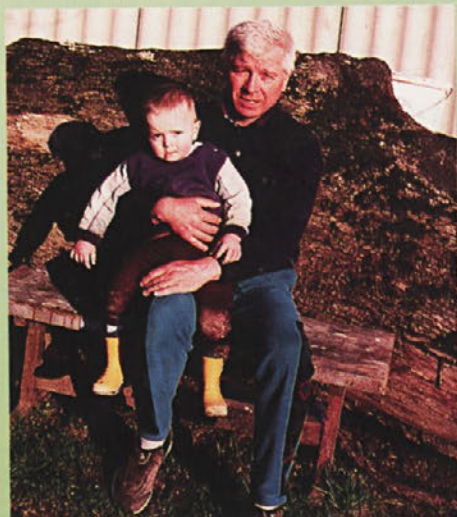
Krajan: Gospod Repar, koliko časa ste že mirnski krajan? Sprašujem zato, ker vas do danes še nisem videl, ta zgradba pa je zrasla v neverjetno kratkem času. Je to vaše delo?

G. Repar: Te kraje sem spoznaval že pred mnogimi leti, ko sem s prijatelji, ki so izhajali iz te okolice, »žuriral« in se zabaval po raznih prireditvah. Sicer sem Ljubljančan, vendar me je na podeželje vleklo že od nekdaj. Prilika se mi je ponudila leta 2000, ko sem kupil to posestvo. Zastavil sem vse sile, kot se temu reče, in še isto leto zgradil to stavbo. Ni bilo lahko, saj sem moral zgradbo, ki jo je sezidal nedolgo pred tem prejšnji lastnik, podreti do tal. Po vselitvi ob koncu leta sem intenzivno razmišljal o razvoju in namembnosti posestva in se odločil, da dolgoletne želje čimprej uresničim. Predvsem bom posestvo spremenil v turistično kmetijo, kjer bi gostom nudili solidne stanovanjske prostore, z majhnimi spremembami bi nekaj prostorov spremenili v gostinski lokal, ukvarjam pa se že tudi s konjerejo, zato bi turistom nudil tudi jahanje konj po prekrasni okolici. Sicer pa ne smem govoriti v ednini, saj mi pri vseh

delih neutrudno pomaga žena Irena, čeprav ima že z najinim še ne dveletnim sinom veliko dela.

Krajan: Vaša glavna dejavnost je seveda gradbeništvo. Lahko našim bralcem kaj več poveste o tem? Kakšni so cilji in kako uspešni ste v tem poslu?

G. Repar: Dobro vprašanje. V življenju sem počel že marsikaj. V mladosti sem bil navdušen športnik (smučanje in kolesarstvo), po resni poškodbi sem bil vrsto let tre-



Matjaž Repar s sinčkom Liamom (foto: D. Z.)

ner. Po poklicu sem grafik. Predvsem za zabavo sem se v Ljubljani ukvarjal z gradbeništvom. Z leti sem se ogromno naučil, sam pa tudi izdelujem načrte in skice za raznovrstne objekte. Pri srcu mi je krajinska gradnja objektov. Spodnji del zgradbe je iz kamna, nadgradnja pa je lesena. Seveda gradimo in adaptiramo predvsem po željah in zahtevah investitorjev. Manjša naročila opravi skupaj s tremi sodelavci, večja in zahtevnejša dela pa v kooperaciji z večjim grad-



Objekt v kombinaciji kamen - les

benim podjetjem, katerega lastnik je moj dober prijatelj.

Krajan: Videti je, da ste zelo kreativni in ambiciozni. Imate še kaj »za bregom«?



(foto: D. Z.)



Koča "Plaz" na Debencu (foto: D. Z.)

G. Repar: Seveda! Prav te dni sva z Ireno po dogovoru s predstavniki mirnske krajevne skupnosti prevzela v upravljanje kočo »PLAZ« na Debencu, kjer že potekajo prenovitvena dela notranjih prostorov. Upam, da bova uspela oživeti turizem tudi s tem, da bomo gostom nudili sodobnejši prostor s pestro ponudbo hrane, pijače in glasbe. Za zaključene družbe z vnaprej dogovorjeno rezervacijo bo koča odprta po želji gostov, sicer pa bo vsaj na začetku odprta ob koncu tedna. Uredili bomo tudi neposredno okolico, da bo funkcionalna za sprejem čimvečjega števila gostov. Z ženo sva z vsem srcem za organizacijo kvalitetnih kulturnih prireditev, za večere, na katerih bi krajanje uživali ob prijazni ponudbi in priljubljenih pevcih, sodobne in pa tudi narodne glasbe zadnjih desetletij.

Žena Irena je usposobljena tudi za mani-



Gradnja

kuro, zato bova v Trebnjem odprla solarij. V kratkem bo izšla zloženka s predstavitvijo in koristnimi navodili za uporabo solarija, in jo bova na izpostavljenih mestih ponudila občanom.

Krajan: Pester in predvsem raznovrsten je izbor vaših dejavnosti, g. Repar! Priprčani smo, da boste uspeli v zadovoljstvo nas vseh. Srečno!

D. Z.

IZ DELA SVETA KS IN NJENIH ORGANOV

1. redna seja sveta KS Mirna,

ki je bila 21. 01. 2004 ob 18. uri v prostorih KS Mirna

Prisotni so bili člani sveta KS Mirna razen opravičeno odsotnih A. Kirma, I. Zaplotnika, M. Novaka, S. Jakoša, izmed članov občinskega sveta pa J. Tomšič in A. Kastelic, J. Kovačič pa se je opravičil.

DNEVNI RED:

1. Priprava in seznanitev z zaključnim računom 2003 in s finančnim planom za leto 2004;
2. Priprava na obravnavo proračuna občine Trebnje za leto 2004;
3. Praznovanje kulturnega praznika;
4. Aktualnosti.

Zadolžili smo podpredsednika J. Bračka, da pripravi gradivo, ki ga za nadaljevanje tožbe potrebuje odvetniška pisarna Zdolšek.

Komisija v sestavi Skerbiš, Bračko in Boršt nar pred naslednjo sejo pregleda zaključni račun in razčisti morebitne nejasnosti.

Nadzorni odbor sestavljajo F. Jevnikar, J. Pravne in J. Kovačič.

V inventurno komisijo so imenovani J. Bračko, V. Kolenc in B. Kraljevski.

KS Mirna zahteva ureditev situacije v zvezi s ČN na Mirni in prenos obveznosti do GOP d. o. o. Mirna na Občino Trebnje.

Zaradi slabega stanja cest (Mirna - Gabrovka, Mirna - Slovenska vas) bomo znova posredovali pripombe na Oddelek za oko-

lje in prostor Občine Trebnje, kajti gre za državne ceste, ki jih mora sanirati država.

Pred obravnavo občinskega proračuna bo gradivo pregledal odbor (Bračko, Mandelj, Skerbiš), pripombe pa posredoval našim svetnikom v občinskem svetu, ki si morajo nato prizadevati za realizacijo sprememb.

Proslavo ob kulturnem prazniku pripravi Društvo upokojencev - Mešani pevski zbor, KUD Klas in OŠ Mirna. Za organizacijo je zadolžen g. Tone Kotar.

2. redna seja sveta KS Mirna,

ki je bila 11. 02. 2004 ob 18. uri v prostorih KS Mirna

Odsotni člani sveta: M. Novak, B. Kraljevski

DNEVNI RED:

1. Pregled sklepov prejšnje seje;
2. Seznanitev z gradivom za 9. sejo obč. sveta občine Trebnje;
3. Imenovanje predstavnika v občinsko komisijo za opredelitev meril in pripravo seznamov upravičencev za vračilo vlaganj v telekomunikacijsko omrežje;
4. Vprašanja, prošnje, pripombe.

Ponovno je treba vse krajanje obvestiti o zbiranju dokumentacije za vračanje sredstev v telefonijo.

V občinsko komisijo imenujemo J. Mandlja, ki mora tudi sklicati vse predsednike nekdanjih gradbenih odborov v naši KS.

V četrtek, 12. 02., je razgrnitev prostorskih načrtov v avli OŠ Mirna.

Na Stanu (cesta proti Mikliču) je nujno potrebno popravilo.

Potreben je dogovor v Dani glede vodo- voda na Selu.

3. redna seja sveta KS Mirna,

ki je bila 23. 03. 2004 ob 20. uri v prostorih KS Mirna.

Odsotni: V. Kolenc, M. Škufca, ki sta se opravičila; vabljenih članov občinskega sveta ni bilo, opravičil pa se je J. Tomšič.

DNEVNI RED:

1. Pregled in potrditev zapisnika zadnje seje;
2. Problematika financiranja krajevnih skupnosti;
3. Spomladanska dela (komunalna in ostala);
4. Priprava na praznovanje krajevnega praznika;
5. Telefonija - vračanje vložnih sredstev (delo članov sveta);
6. Vprašanja, pripombe, prošnje.

Povežemo se z vsemi šestnajstimi KS v občini in podamo skupno zahtevo na občino in občinski svet po sistemskem financiranju krajevnih skupnosti.

Člani sveta pripravijo seznam najnujnejših del na lokalnih in občinskih cestah in jih do naslednje seje posredujejo J. Bračku.

Pojasnili o vračanju sredstev za telefonijo objavimo v Krajanu.

Finančna problematika krajevne skupnosti

Krajevne skupnosti v občini Trebnje se vsako prvo polovico leta znajdemo pred velikim likvidnostnim problemom. Tako nimamo niti toliko sredstev, da bi lahko plačevali tiste fiksne stroške, na katere nimamo direktnega vpliva, kot so javna razsvetljava in komunalne storitve, seveda pa je potrebno poravnati tudi obveznosti zimskega pluenja. »In v čem je problem?«

Krajevne skupnosti pridobivajo sredstva za svoje delovanje iz naslova nadomestil za uporabo stavbnih zemljišč od fizičnih in pravnih oseb ter iz naslova davka od premoženja. Ta sredstva predstavljajo 95% proračuna krajevne skupnosti.

Direktno od Občine se nakažejo še sredstva za funkcioniranje KS na podlagi Pravilnika o osnovah in merilih za financiranje KS v občini Trebnje, ki pa se začno izplačevati po sprejemu občinskega proračuna v štirih obrokih (cca. 4 x 200.000 SIT).

Posebna proračunska postavka krajevne skupnosti so še lastni viri: samoprispevek, iztržek od peskokopov in drugo, česar pa KS Mirna nima.

In kakšna je težava? Odločbe o izplačevanju nadomestil za stavbna zemljišča se v občini Trebnje začno izdajati šele v mesecu aprilu ali maju, prva sredstva iz tega naslova pa se prenakažejo na krajevno skupnost šele konec meseca junija. Tako nimamo za prvih šest mesecev nikakršnih sredstev, s katerimi bi lahko poravnali najnujnejše

obveznosti. Letno se tako iz naslova nadomestil za stavbna zemljišča od fizičnih oseb zbere cca. 14 mio SIT in prav toliko tudi iz naslova pravnih oseb ter okoli 3 mio SIT od davka na premoženje. Vsa sredstva iz naslova stavbnih zemljišč od pravnih oseb kot tudi sredstva od davka od premoženja lahko črpamo v krajevni skupnosti samo na podlagi računov za investicijsko vzdrževanje na cestnem ali komunalnem področju. Tako lahko sami razpolagamo le s preostanimi 14 mio SIT, ki se zberejo iz naslova nadomestila za stavbna zemljišča od fizičnih oseb. Toda tudi ta sredstva so dvotretjinsko že obremenjena s poravnavo računov za javno razsvetljava, računov za delovanje čistilne naprave, za poravnavo računov zimске službe ter drugih komunalnih storitev. Z razliko teh sredstev pa financiramo izdajo glasila Krajani, namenimo pomoči za delovanje društev v kraju in zagotovimo osnovno funkcioniranje krajevne skupnosti.

Še do konca leta 2002 smo v kraju zbirali sredstva tudi iz naslova samoprispevka in tako zbrali okoli 40 mio SIT letno ter jih podvojili na osnovi pravil, da kdor sam zbere za razvoj kraja, mu država in občina ta sredstva oplenitita.

Tako smo še pred dvema letoma vložili v razvoj kraja skoraj 100 mio SIT, v lanskem letu pa smo jih imeli na razpolago komaj 16 mio SIT.

Tako bomo morali krajani Mirne resno raz-

misлити, kako naprej in preveriti tudi možnost o odločitvi za razpis referendumu za samoprispevek vsaj v višini enega odstotka, saj bi lahko s tako zbranimi in oplenjenimi sredstvi zopet nadaljevali razvojne projekte v kraju, ne pa da samo krpamo in mašimo luknje na cestah in drugih infrastrukturnih objektih.

Vsekakor pa je odločitev »Vaša« in zato »Vas« pozivam, da na krajevno skupnost naslovite »Vaša« razmišljanja in pripombe, »Mi« pa jih bomo objavili v naslednji številki Krajana.

Predsednik sveta KS
Dušan Skerbiš

KABELSKA TELEVIZIJA

Podjetje EVJ ELEKTROPROM d. o. o. iz Kisolca je na Mirni na Dolenjskem kot kabelski operater prisotno od leta 2000. Na kabelski sistem se je mogoče priključiti na območju centra Mirne in pa tudi na širšem območju. Trenutno se je na kabelski sistem že mogoče priključiti na Lunačkovi, Sokolski, Jamski in Glavni cesti, glavni vod pa je zgrajen tudi v Podlogu. Za letošnje leto načrtujemo širitev na območja naselij Zapuže, Zabrdje, Pot na Laze in Cesto na Gradec. Za vsa ta naselja že pobiramo prijave za napeljava instalacije in priklop. V programsko shemo kabelskega sistema je vključenih 6 domačih in 26 tujih TV programov. V decembru smo vključili dva nova programa in sicer TV Pink in National Geographic Channel. V pomladnih mesecih letošnjega leta pa nameravamo programsko shemo obogatiti še s slovenskim programom TV Pika. Cena za priključek v stanovanjski hiši je znižana, prej 118.000 SIT, nova cena 108.000 SIT, pri čemer vam ob enkratnem plačilu tega zneska priznavamo 10 odstotni popust ali pa vam ponudimo tudi možnost večmesečnega brezobrestnega odplačevanja. Še nižja pa je cena za kabelski priključek v stanovanjskem bloku. Cena je znižana: prej 78.000 SIT, nova cena pa samo 54.000 SIT. Mesečna naročnina pa še vedno ostaja nespremenjena 2.259 SIT. Za naročilo kabelskega priključka in za vse dodatne informacije smo vam na voljo vsak delavnik na telefonski številki 03 56 57 150.

Spisek TV programov v KRS Mirna, marec 2004:

SLO 1, SLO 2, POP TV, A KANAL, GAJBA TV, TV 3, VAŠ KANAL, HTV 1, HTV 2, HTV 3, PRO 7, SAT 1, VIVA 1, BBC WORLD, CNN, TV 5, RTL, RTL 2, SUPER RTL, CARTOON/TNT, DSF, EUROSPORT, RAI UNO, ZDF, N 3, MTV, ARD, KABEL 1, 3 SAT, TV PIKA, TV PINK, NATIONAL GEOGRAPHIC, VOX

V KRS se prenašajo tudi radijski programi na UKV področju.

DEŽURNI TELEFON VSAK DAN OD 7. DO 21. URE – 041 207 222

Poraba sredstev v letu 2003

Namen	Znesek
Funkcionalni izdatki za delovanje KS (pisarniški material, čistilni material, varovanje, računalniške storitve, reprezentanca, stroški ogrevanja, komunalne storitve in voda, plačila po pogodbah o delu, sodni stroški, storitve odvetnikov, notarjev, telefon, fax, elektronska pošta, odvoz odpadkov)	5.447.750,62
Tiskarske, poštna ter oglaševalske storitve	2.466.530,60
Javna razsvetljava	2.913.474,51
Zavarovalne premije za objekte in opremo	163.614,49
Plačila bančnih storitev in storitev DURS	57.060,73
Drugi operativni odhodki (koncerti, prireditve, plakete, postavitev noveletne okrasitve, prispevki,...)	5.987.285,86
Splošni stroški in splošni material (izdelava ključev, štampiljk, ureditev kurjave, plačilo obresti,...)	703.296,87
Pomoči društvom, klubom	3.024.002,05
Drugi izdatki za tekoče vzdrževanje (zimska služba, gromoz, košnja, manjše ureditve cest)	7.149.364,07
Čistilna naprava	4.145.510,78
Obnove in ureditve cest (izvedeno že v letu 2002, plačano v letu 2003)	7.481.693,18
Investicijsko vzdrževanje in izboljšave (cevi, hidranti,...)	1.128.627,76
Modernizacija javnih poti (KC)	1.730.400,00
Tekoče vzdrževanje poslovnih prostorov	544.400,00
SKUPAJ:	42.943.011,52

Delo KS v letu 2003

Svet krajevne skupnosti Mirna je imel v letu 2003 skupaj enajst rednih sej. Osnova za delo je bil plan investicijskih del v KS Mirna za leto 2003.

Organizacija dela krajevne skupnosti je potekala tako, da so bile redne seje na dober mesec dni (razen v poletnem obdobju), za krajane smo organizirali uradne ure na sedežu krajevne skupnosti trikrat na teden to je v ponedeljek, sredo in petek in v tem času so krajan lahko urejali zadeve iz pristojnosti krajevne skupnosti. Občane smo o delu krajevne skupnosti tudi redno informirali, saj smo tako letni plan, sklepe, realizacijo plana in letno poročilo z bilanco redno objavljali v glasilu Krajan. Naše vodilo, da mora biti krajan o življenju in delu krajevne skupnosti dobro informiran, je bilo izredno dobro sprejeto. Leta 2003 smo izdali skupaj štiri številke glasila.

V krajevni skupnosti smo izvajali tako tekoče naloge, ki so rednega značaja, kakor tudi investicijska dela.

1. Izvajanje tekočih nalog:

- vzdrževanje javne razsvetljave;
- izvajanje zimske službe (pluženje in posipanje - po sprejetem planu zimske službe);
- vzdrževanje krajevnih poti na način, da smo po planu krajanom na račun krajevne skupnosti dostavljali gramoz za posipanje vaških poti, ravno tako tudi asfaltirane ceste na ulicah in na lokalnih cestah (urejanje muld, asfaltiranje,...);
- na prošnje krajanov smo izdajali potrdila, ki so jih potrebovali za uveljavljanje svojih pravic pri pridobivanju raznovrstnih upravnih dovoljenj;
- ker je 6. junij krajevni praznik, smo organizirali svečano proslavo;
- na sejah sveta smo obravnavali vse prispele prošnje posameznikov in društev, s sredstvi pa v obsegu možnosti pomagali športnim, gasilskim društvom, kulturnim društvom, vinogradnikom in posameznim občanom;
- o vseh dogodkih v krajevni skupnosti smo krajane obveščali v glasilu Krajan;
- organizirali smo razne kulturne in športne prireditve;

2. Izvedena investicijska dela v KS po sprejetem programu ter dela, dogovorjena s krajan, svetom in občino med letom:

a) Asfaltiranje:

- preplastitev dvorišča med Dano, KS, glavno cesto in brvjo v velikosti 230 m² (750.000.00 SIT)
- preplastitev ulice Glavna cesta od banke proti železniški postaji in dvig jaškov kanalizacije in vodovoda (570.000.00 SIT)
- ročna razširitev asfalta na krajevni cesti Gorenja vas – Gorenjska Gora v vrednosti 1.238.400.00 SIT

- asfaltiranje ceste ter zemeljska dela proti Dolini v velikosti 318 m²
- asfaltiranje ceste in zemeljska dela v Zapužah proti družini Škrajnar v velikosti 360 m²
- priključek na lokalno cesto v vasi Cirkov v velikosti 160 m²
- asfaltiranje priključka na krajevno cesto v vasi Zabrdje v velikosti 137 m²
- preplastitev lokalne ceste Ševnica – Brezovica v velikosti 4788 m²

b) Makadamske izvedbe cest in druga dela

- mostiček oziroma propust vode na cesti proti družini Škarja
- mostiček oziroma propust vode na cesti proti družini Škrajnar
- izdelava škarpe na cesti Zabrdje – Mirna

- izkop in položitev kabla za javno razsvetljavo v vasi Glinek

c) Ostala dela

- dela na bazenu

Od večjih planiranih del so odpadla nekatera dela zaradi problemov pri pridobivanju soglasij in drugih neuspešnih dogovorov, ki pa imajo prednost v letu 2004 (cesta Sotla, železniški prehod v Zapužah, odsek ceste na Gomili, asfaltiranje Glavne ulice na Mirni, ureditev prostorov pred banko, pred vrtcem ter pred Dano, izdelava pločnikov proti bazenu ter proti Sotli, širitev KTV, vodovod Migolska Gora in Praprotnica, itd.).

Svet krajevne skupnosti je bil torej v letu 2003 izredno dejaven in realiziranih je bilo mnogo projektov, nekaj pa jih je še v teku.

Mirna, kaj si ?

Topli januarski dnevi so zvalili ljudi na daljše sprehode v naravo, na obronke, po lepo tlakovanih pešpoteh. Rekli bi lepo, če ob poteh ne bi bilo na stotine smeti, vrečk, škaflic, plastenk, kdo ve kaj še vse. Na parkiriščih odvržene smeti, koši polomljeni, odvrženi daleč proč od svojih nasadil. Pa se zaustavi korak, nehote se vprašaš, kdo tako neusmiljeno postopa, komu so vseč nasmetene poti in nastlana obpotja? Kdo je tako ubog, da ne prenese lepote reda? Morda hoče kdo pokazati, da je zapuščen, da išče dobrega prijatelja, morda pa je objestnost, želja po nečem, kar ni dobro in je zlo.

Mirna zadnja desetletja raste, širi se na vse strani, že zdavnaj je prerasla ime vas, torej bi lahko bila trg. Število priseljenih je tri do štiri desetletja nazaj hitro naraščalo. Čistih Mirčanov je čedalje manj, zdi se, tako kaže tudi podoba kraja in okolice, da nam je malo mar, kakšna je.

Prehodi za pešce s pločniki vred so velikokrat zaparkirani, kot da je voznikom malo mar, kje bodo hodili pešci, kje bo varna pot za mamice z vozički. Res, premalo je parkirišč, posebno takih za velike tovornjake.

Na lesenem mostu je ob rosi, dežju, megli, mrazu pravo drsališče, zelo moraš biti previden, ko hodiš čezenj. Ljudi zanima kaj je mislil projektant, pravijo, da bi že prečno položene deske omogočile varnejšo hojo. Morda? Nekatere motijo že nekaj let zloženi kvadri ob Zabrdci, pokriti z raztrgano črno folijo, medtem, ko jih drugi sploh ne opazijo. Tudi ta prostor bi se verjetno dal lepše urediti.

Trenutno je snežna odeja skrila odvrženo navlako ob poteh, je pa nastal problem čiščenja dostopov do stanovanjskih enot. Včasih so stanovalci skupaj pospravili okolico, skupaj očistili dohode in se potem skupaj poveselili. Pravijo, da je tokrat pred neko stavbo čistila dohod le petinšestdeset let stara gos-

pa, sama, da bi olajšala pot svojemu invalidnemu sinu. Nekateri se bojijo psov, ki brez gospodarjev tavajo po cestah, puščajo iztrebke, toda te bi morali lastniki pospraviti. O, pa je nekaj takih, ki imajo s seboj vrečko in lopatko, za svojim štirinožnim prijateljem pospravijo, kar je lepo in pohvalno, pa še po črki predpisa je. Kako skrbeti za varen sprehod štirinožca, lahko preberete v UL RS št. 98, izdanem 18. 11. 1999 ali pa vas na to opozori veterinarski inšpektor.

Cvetlična korita so že skoraj brez rož, ker so nekateri po njih urinirali, čeprav je v vsakem lokalu tudi WC. Zakaj, zakaj nočete, da bi vas pozdravile rože, sprejele čiste poti, pogostile neoskrunjene trave in gozdovi? Pomagajmo Mirni, da ne bo kot zanikrna starka, ampak lepa, čista in urejena, kajti tu je naš dom. Časi se spreminjajo, spreminjamo se tudi mi in morda prav zato zamira solidarnost in se nas loteva brezbržnost.

Pripombe sokrajanov zapisala Pavlina H.



Smetišče za nekdanjo LT na Mirni. Odpeljano kolo se je ponovno pojavilo ob steni. Čudo ali zlehnoba? (foto: Pavlina Hrovat)

Vračanje vlaganj v telekomunikacijsko omrežje

Krajevna skupnost je pričela s postopkom za vračilo vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje. Zakon o vračanju vlaganj omogoča pravnim in fizičnim osebam vračilo finančnih sredstev, ki so bila vložena v izgradnjo telefonskih omrežij in central. Zahteve po vračilu vlaganj bo obravnavalo Državno pravobranilstvo. Upravičenci vračila vlaganj so fizične in pravne osebe, ki so telefonsko omrežje gradili v obdobju od leta 1974 do 1998. Občane, ki so omrežja gradili v sodelovanju s Krajevno skupnostjo, bo na pravobranilstvu zastopala Krajevna skupnost, kot nosilka spo-

razumov in pogodb med občani in upravljavcem omrežja. V ta namen je bila v Občini Trebnje ustanovljena komisija z nalogo, da ob pomoči krajevnih skupnosti vodi in koordinira delo ter pripravi dokumente, ki jih bo potrebno priložiti pravobranilstvu v postopku vračanja vložnih sredstev. V komisiji sodeluje tudi član naše skupnosti. Komisija je pričela z delom 11. 03. 2004. Z javnim pozivom, objavljenim v Dolenjskem listu, je komisija pozvala občane, **da zahtevke po vračilu vložnih sredstev v krajevno omrežje podajo pisno na obrazcu, ki jim ga je posredovala občina ter priložijo pogodbe in**

ostala dokazila, v kolikor z njimi še razpolagajo. Svet krajevnih skupnosti naproša krajanke, da to čimprej storijo, da bo omogočeno delo komisiji.

Vsi ostali upravičenci, ki pri izgradnji telefonskih priključkov niso sodelovali s Krajevno skupnostjo, ampak so pogodbo sklenili direktno z upravljavcem omrežja, so sami vložniki zahtevka, ki ga naslovijo na Državno pravobranilstvo RS, Zunanji oddelk v Novem mestu, Vrhovčeva 18, p. p. 79.8000 Novo mesto.

Jože Mandelj

Grad Mirna - nič več "včeraj" ampak "danes in jutri"

Veliko je bilo že napisanega in povedanega o mirnem gradu v preteklosti, pa še ga bomo raziskovali, zaradi korenin iz katerih raste krona. V zadnji številki Krajana (4/2003) smo se razveselili razglasitve gradu za nacionalni spomenik lokalnega pomena in s tem zaključili preteklost kot edini vzrok zanimanja zanj; od zdaj naprej naj bi bilo vodilo našega zanimanja tudi "danes" in "jutri".

Danes smo morali zaključiti s stališčem "kadar bo, pa bo" in podpreti gledanje, da "bi bilo čim prej". Ta dva vidika sta nam določala program del v dveh smereh: v prvem delu je še vedno izpostavljeno nadaljnje obnavljanje gradu do konca, pa kadar bo, pa bo", drugi del pa je vedno bolj usmerjen v dejavnosti, ki smo jih že od vsega začetka napovedovali in nam omogočajo pogled v prihodnost.

Prvi del od nas zahteva, da vložimo vse napore v konstrukcijo strehe na palacijo. Zanj je zid pripravljen do venčnega zidca, ostalo pa bodo storili mojstri, ki so že doslej dokazovali, da svoje naloge obvladajo. Drugo delovišče pa bomo odprli na južni strani obzidja, ki čaka na obnovo do nekdanje višine; na zunanji strani nas čaka še vedno zelo težavna zidava z apnenčastimi klesanci, na notranji strani pa desetprekatni arkadni hodnik z vsemi statičnimi povezavami, ki so v ta namen potrebne. Na ta način bo stavbno najlepši del: arkadni hodnik dobil svojo obhodno funkcijo, s katero povezuje arkadne sisteme vseh štirih strani obzidja na zunanji strani, na notranji pa krasi dvorišče kot lepotni pas palacija. Streha na palacijo bo omogočala posamezno, etapno zaključevanje del, ki je pogoj za namensko izkoriščanje prostorov, arkadni sistemi pa so že doslej delno omogočali

posamezne prireditve.

Ta dva programa dopolnjujejo načrti oblikovanja avditorija na vzhodnem - Eminem dvorišču in ureditev knjižnice v prvem nadstropju severovzhodnega oglatega stolpa na severovzhodni strani obzidja. Knjižnica naj bi se imenovala MARINIANA, kar pomeni, da bo temeljni fond zanj prispeval dr. Marko Marin, soudeležena pa sta že tudi dva druga gospoda: Andrej Gogala in Jurij Popov s svojimi prispevki, oglašajo se pa tudi drugi.

Za ureditev avditorija na vzhodnem - Eminem dvorišču in knjižnico je aproksimativne načrte že izdelal naš znani, v svetu veljavni prijatelj kipar Janez Lenassi. Obe prostorski ureditvi bosta razveseljevali domače in tuje obiskovalce gradu, ki si tako želijo videti še kaj več kot samo obnavljanje ruševin.

Drugi del programa pa vključuje priprave za uprizoritev na novo napisane slavnostne igre z naslovom Zgodbe Knežinj Erme, s katero bomo krstili avditorij in ob tej priliki pripravili razstavo, ki bo to uprizoritev dopolnjevala. Obnovili bomo spomin na to veliko Karantanko, ki nam je s svojo politično prisebnostjo ohranila slovenstvo in njegovo identiteto.

Poleg razstave, ki bo spremljala uprizoritev, pa je v programu tudi samostojna razstava ob kulturnem prazniku z naslovom: Ilustracije Poezije dr. Franceta Prešerna znanih slovenskih likovnih umetnikov skozi čas. Razstavo bosta pripravila dr. Marko Marin in Jurij Popov. Znano je, da je dr. Marko Marin pred leti ponudil slovenski javnosti neznano portretno skico iz arhiva slikarja Franca S. Kurz - Goldensteina kot osnutek za Prešernov portret, ki naj bi ga v obliki litografije objavil E. Koritko v svoji zbirki Slovenske pesmi Kranjskega naroda, pa je takratna vladajo-

ča slovenska kulturna garnitura ni sprejela. V tej polemiki sferi se je dr. Marko Marin dobro seznanil tudi z vsemi drugimi likovnimi dokumenti, ki spremljajo dragocene Prešernove poezije. **"Če bomo sejali, bomo tudi želi."**

Pričakujemo, da bo tudi Krajevna Skupnost Mirna v svoje kulturne programe vključila grad Mirna kot eksponirano lokacijo. Takrat bomo naše programe z njenimi dopolnili in se veselili skupnih uspehov.

Iz kabineta Društva Speča lepota

Vražja vdova nasmejala maloštevilno publiko

27. marca je pri nas gostoval KUD Mirna Peč z lahkotno komedijo Franca Streisnerja Vražja vdova. Preprosta zgodba o jezični in bogati Drobjančevi Meti, vdovi z odraslo hčerjo, ki se odloči, da bo znova poiskala moža zase, se po številnih zapletih srečno konča, kakor se za komedijo tudi spodobi. Prijetni zapleti in sproščena igra gledaliških navdušencev iz Mirne Peči so kaj kmalu razgreli dvorano, ki pa je bila, kot je za naš kraj že kar tipično v zadnjem času, napolnjena le do polovice.

Je pa zato ta polovica toliko bolj uživala in igralcem dolgo in zadovoljno ploskala.

Barica Kraljevski



Praznovanje kulturnega praznika



Kulturni praznik so s prikupnim nastopom počastili tudi učenci OŠ Mirna (foto: D. Z.)



Na odru so z zanimivim prispevkom sodelovali člani KUD »KLAS« Mirna (foto: D. Z.)



Prešernov Uvod h krstu pri Savici je v počastitev kulturnega praznika odrecital Rudi Žibert in prejel dolg, spontan aplavz nabito polne dvorane poslušalcev (foto: D. Z.)

Proslava Dneva žena na Mirni

Starejše krajanke se spominjajo veselih praznovanj ob tem času. Nekaj tistih in še nekaj mlajših je tudi letos obiskalo dom Partizan, kjer se je 8. marca prav veliko ljudi trudilo pričarati ženam lep večer. Res je bil dan mrzel in zasnežen, toda nekaj let nazaj to ne bi bila ovira za publiko.

Tisti, ki smo bili tam tudi vremenu navkljub, lahko le pohvalimo priskrben program.

Učenci 2. in 4. razreda so z mentorico Dragico Hazdovac pripravili igrice naše mladosti Žo-

gico Nogico, v kateri so otroci naravnost blesteli in navdušili dvorano, da jim je pritegnila v znanih melodijah. Čestitka mamicam in babicam res ni bila kar tako.

Nasmejali so nas člani dramske skupine Društva upokojencev pod vodstvom Slavke Kramer, ki z njenimi domiselnimi besedili iz vsakdanjega življenja vedno znova razkrivajo vsakodnevne tegobe na humoren način. Zdaj že stalna igralska skupina, ki ima naštudiranih več zabavnih prizorov, je svoje delo opravila

sproščeno, prepričljivo in duhovito.

Program so zaključili člani mešanega zbora društva upokojencev z zborovodko Valerijo Rančigaj, in s svojim izborom pesmi potrkali na ganjena srca poslušalcev, da so kar nekajkrat zapeli z njimi.

Zbranim je za praznik čestital tudi predsednik KS Mirna Dušan Skerbiš.

Vse je bilo torej lepo in prav, le za obiskovalce bi bilo v dvorani še kar nekaj prostora. Kaj je narobe z nami, ljudje?

Barica Kraljevski

Praznovanje 8. marca na Ševnici

Lepo je bilo videti preko petdeset žena s Ševnice, Škrjanč, Zagorice in Gorenje vasi, ki so se udeležile praznovanja 8. marca v gasilnem domu na Ševnici. To je bila najlepša nagrada za vse, ki so se trudili s pripravo srečanja.

Pogosto slišimo, da je nesmiselno praznovati ta praznik, neumno kupovati darila za 8. marec. Nekateri radi povedo, da praznik preveč diši po socializmu - tem ni jasno, da gre za mednarodni dan žensk, in da vseh vrednot, ki so nam ostale iz tistih časov, le ne gre kar zavreči.

Sicer pa se spomnimo, da se je 8. marec uveljavil že leta 1910 po zaslugi nemške no-

vinarke in publicistke Klare Zetkin, praznik pa so pozneje sprejeli tudi Združeni narodi.

Dopovedujejo nam, da smo vendar enakopravni in nam zato ni potrebno kako posebno žensko praznovanje. In kaj nam je prinesla ta imenitna enakopravnost? Je že res, da se lahko šolamo po svojih zmožnostih, da lahko volimo in opravljamo odgovorne službe, ampak to je v glavnem tudi vse. Breme družine ostaja na ramah žensk, domače delo in skrb za otroke se je le premaknilo na čas po opravljeni službi.

Koliko si nas je izborilo enakopraven položaj v družini? Možu še vedno pripada prvo mesto pri odločanju, pravica počitka, ko me

hitimo z domačim delom. Malo je domov, kjer je kaj drugače, pa še za tiste radi rečemo, da nosi hlače žena.

Kako to, da mora po tolikih letih enakopravnosti evropski parlament zahtevati določeno število žensk v svojih vrstah, in jih v državnih vidimo bolj malo?

In me naj ne bi praznovala? Pa bomo, dokler bodo zagrete sovaščanke, ki so tudi letos uspele privabiti tolikšno število in žrtvovale prenekatere urico dela, da bi se mi ta večer imeli lepo.

Tako se želimo zahvaliti g. Suzani Krištof, motorju srečanja, g. Francki Rajar, Mojci in Janezu Šenici, g. Zali Kržan, da nam je spekla kruh, g. Ireni Mirt, g. Mimi Kolenc, ki je bila še posebno radodarna, KS Mirna, ki nas je finančno podprla in vsem mamicam, da so spremljale svoje otroke na vaje. Kajti tudi naši otroci in vnuki so se z veseljem potrudili, da so nam ta večer povedali, kako nas imajo radi.

Med gosti je bila tudi g. Neža Kolenc, najstarejša krajanke iz naših vasi, ki smo jo še posebej toplem pozdravile in ji zaželele še veliko zdravih let in kar največ lepih trenutkov.

Prav »po starem« smo si tako žene iz naših vasi pripravile prijetno praznovanje. To je bil pač prijeten večer za vse, ki jih v vsakdanjem življenju obvezujejo le delo in skrb, dan enak dnevu. Ob prijetnih vižah harmonikarja Damjana z Gomile se je večina zbranih povesečila pozno v noč.

Barica Kraljevski



Azbest je morilec

V občini Trebnje je ustanovljena sindikalna skupina SABS (Sindikata Azbestnih Bolnikov Slovenije)

V zadnjih nekaj desetletjih smo veliko slišali in brali o azbestu kot materialu, iz katerega je industrija po svetu kot tudi v naši državi proizvajala izdelke, odporne predvsem na visoke temperature in ogenj.

Z leti so znanstveniki in medicini ugotovili, da je resno obolelo veliko število ljudi, ki so bili v neposrednem stiku z azbestom. Odkrili so, da azbest povzroča bolezni dihal in predvsem pljuč. Komplikacije nastanejo tudi po 40-ih letih po zadnji izpostavitvi azbestnim prašnam. Te so benigna bolezen porebernice, pljučna fibroza, pljučni rak, mezoteliom.

V dobrih 100 letih, odkar so začeli s tržno porabo azbesta, je zaradi posledic izpostavljanja temu materialu umrlo že na milijone ljudi. Znanstveniki predvidevajo, da bo zaradi posledic bolezni v naslednjih 30-ih letih umrlo še najmanj 500.000 ljudi in to pred-



Bojan Goljevčič,
predsednik
sindikata
azbestnih delavcev
Slovenije (foto:
Milan Glavonjić)

vsem v najbolj razvitih evropskih državah, kjer je bila uporaba azbesta nadzorovana.

Slovenski podatki kažejo, da je bilo že pred desetletjem več kot 3000 ljudi izpostavljenih azbestu, zato lahko pričakujemo, da se bo zahodnoevropska epidemija azbestnih bolezni ponovila tudi pri nas.

V Republiki Sloveniji je bil leta 1996 sprejet t. i. azbestni zakon, ki prepušča proizvodnjo in promet z azbestnimi izdelki – predvsem z namenom, da bi sanirali gospodarske družbe, ki so do takrat še uporabljale azbest...

Spomnimo se Posočja in Anhova, Termike Ljubljana, v trebanjski občini so proizvajali azbestne izdelke v podjetju Tesnila na Veliki Loki. V planu je bila tudi proizvodnja izdelkov iz azbesta, ki naj bi stekla kar v središču Trebnjega, čemur so se Trebanjci na

srečo odločno uprli.

Spoznanje, da je delo z azbestom smrtno nevarno, je delavce združilo v sindikat azbestnih delavcev Slovenije (SABS), ki uspešno deluje že tri leta. Sindikat so seveda organizirali predvsem za zaščito interesov svojih članov. Posebno pozornost namenjajo področju poklicnih obolenj, saj ugotavljajo, da je slovenski delavec v tem pogledu najbolj prizadet in najslabše zaščiten.

Razumljivo je, da imajo interes po takem združevanju tudi delavci v naši občini, ki so se z azbestom srečali na delovnih mestih. Ustanovili so sindikalno skupino pod okriljem SABS, ki jo vodi gospod **Franc Tkavc**. V izdelanem programu so v 11-ih točkah zajeli ključne zahteve svojih članov od spoštovanja zakona do rednih zdravniških pregledov in primernih odškodnin bolnikom.

Svetovalna pisarna je odprta vsak zadnji četrtek v mesecu med 15. in 17. uro v prostorih Krajevne skupnosti Velika Loka pri Trebnjem. Obisk je treba predhodno prijaviti na sedež SABS-a tel 05 333 19 93 ali vodji svetovalne pisarne SABS-a g. Francu Tkavcu na GSM 041 893 148.

Želim zdravja...

D. Z.

Dober dan, starost!

Je že tako, da se o nekaterih ljudeh piše, se jih posebej predstavi, posebno če praznujejo okrogle obletnice, o nekaterih pa NIČ! Niti obiska, niti voščila. Da ne bo pomote, tukaj se ne govori o domačih, pač pa o organizacijah, ki imajo tovrstno navado obiskov utečeno.

Kašičevo Ano v Migolici sem obiskala. Prijetna, prijazna žena, ki ji življenje ni streglo z veliko žlico, zato pa jo je preizkušalo, jo vodilo po strmih, ridastih poteh. Komaj dvajset let pomladi je štela, ko sta s starejšo sestro ostali sami z očetom, mama jima je umrla. Prevzeli so skrb drug za drugega, živeli z očetom do zgodnjih deklinskih let. Potem pa po večno veljavnem reku, s trebuhom za kruhom. Služila je pri gospe Andolškovi na Mirni, ki je bila lastnica trgovine, gospa, bi dejali po nazivu. Zahtevna, včasih tudi krivična, mlada Ana pa je trpela. V veliko uteho ji je bila Koščakova mama, ki je mlademu dekletu stala ob strani, jo branila in Ana se je še danes spominja s hvaležnostjo.

Pa je prišla ljubezen, Ana se je poročila, z možem sta v Migolici kupila nekaj zemlje in Ana je iz dekleta postala prizadevna, pridna, ljubeča žena in mati. Kdo bi vedel koliko večernih pogovorov sta končala z vprašanjem kaj bo prineslo življenje jutri. Mož je delal v mizarški delavnici na Mirni, tudi zidanja se je lotil. Pod Aninim srcem je vzkliklo devet življenj, devet nosečnosti, devet porodov. Devet otrok je iz njenega naročja naredilo

prve korake, izgovorilo prve besede. Anine oči, še danes lepe in polne iskrive miline, so sijale v ljubezni, ko je gledala odrasčati svojih pet hčera in štiri sinove. Težko je bilo, skrb za dom in otroke utrudljiva. V njen dom se je prikradla bolezen, navaden prehlad, so rekli, ki pa je po nekaj dneh vzel življenje sinu Joškotu, še predno je prvič sedel v šolsko klop. Anino srce je jokalo in ob naslednjih prehladih trepetalo za osem mladih bitij. Leta so tekla, nizala so se tudi otrokom, odrasčali so, se odpravljali za svojimi cilji in upi.

Anin dom pa je zopet obiskala smrt, tokrat ji je vzela moža; nekaj let pozneje še eno grenko slovo, slovo od hčerke Slavke, že poročene, mamice dveh otrok. Koliko tegobe za eno samo dušo, koliko boli za eno samo srce? Njena skromna hiška se je razrasla, dva sinova in hči so ob njej zgradili lepe, velike domove. Ana sedaj živi s sinom Martinom, snaho Viko, blizu je sin Janez in zet, blizu so tudi vnuki in vnukinje in prav vsakemu od njih je odkrnila košček ljubezni, košček pozornosti. Velika družina v skromnem domu je prerasla v veliko rodbino, ki šteje še sedem otrok, osemnajst vnukov in osemnajst pravnukov.

Tiho sedim nasproti nje, v njenih očeh zaznavam odsev, kot

daljni odmev nekega časa polnega ljubezni, otroškega smeha, toplih misli, shranjenih v skrinji njenega spomina. Vzponi in padci, veselje, solze, pričakovanja, vse je kot zakladnica nekega obdobja in zbujajo hotenje globokega spoštovanja.

Ana je znala potrpeti, ljubiti, kot ljubi še, in se s toplino v glasu, svetlečo iskro v očeh zahvaljuje Bogu za dobre, zelo dobre otroke. Domači pravijo: »Naša mama je živahna, vesela. Želi le zdravja in toplih pomladnih dni. Ob zadnjih sončnih dneh se je napotila celo trte obrezovat. Pa kdo bi ji branil, da je le zadovoljna!«.

Draga Ana, naj bo tako še naprej, da v prijetni družinski idili dočakaš svoj dvaindevetdeseti rojstni dan in še kakšnega za poročno.

Pavčina H.



Mama Ana Kasič iz Migolice s hčerko Marijo in sinom Martinom.

Devetdeset let Antona Udovča iz Gorenje vasi

Življenje mu ni prizanašalo, pa čeprav se je rodil v graščini. Njegov oče je bil namreč majer - skrbnik, gospodar v graščini v Zburah. A ga ni poznal, kajti tedaj, ko je 24.5. 1914 ugledal luč sveta, je bil oče že avstroogrski vojak, potem pa je izginil v viharju prve svetovne vojne.

Šest sirot je ob materi zakorakalo v življenje, a danes je od dveh bratov in treh sester še edini živ.

Izučil se je za dimnikarja in dočakal drugo svetovno vojno med delom v Mokronogu, od koder je moral bežati pred bombnim napadom. Potem je bil šest let mlinar in črno obleko zamenjal z belo.

V Gorenjo vas je prišel zaradi dekleta. Tako se je priženil k hiši, ki se ji še danes po domače pravi pri Gabrijelovih. Družinica je hitro rasla, bolezen pa je zahtevala kruti davk: ko je bilo prvi deklici dve leti, drugi pa

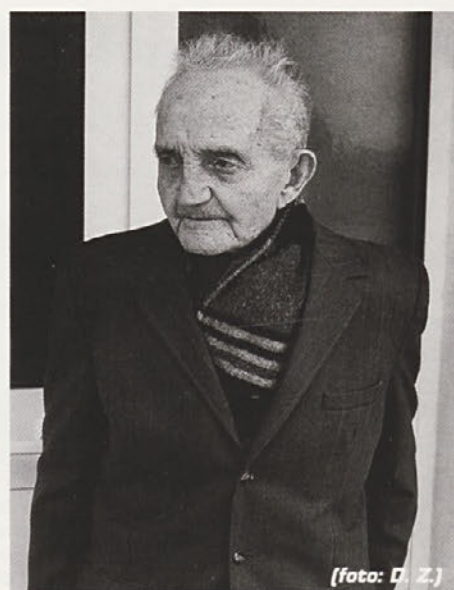
komaj sedem mesecev, je žena Anica umrla. Sam se je mučil z otrokoma, pral perilo in ju negoval. Skrbi in dela pa je bilo preveč, in tako se je znova poročil, da svojima otrokoma omogoči tople dom. Potem se je rodila še tretja hči, žena je prevzela skrb za dom, on pa je po dvanajstih letih v IMV dočakal pokojnino kot vratar.

Vse življenje ga je vezala ljubezen do zemlje, še najbolj pa do vinograda. Kar dva ima in za oba je vedno skrbel sam. Še lani je rezal, med privezovanjem pa mu je postalo slabo, da je omahnil. Ko je s težavo prispel domov, mu je postalo jasno, da je delo zanj pretežko in ga bo moral zaupati drugim.

Sosedje povedo, da je v tistih prvih letih kot izkušen krovec mnogim popravil slamate strehe, pomagal v hlevih pri zapletenih porodih, da se je zelo spoznal na mesarska opravila pri domačih kolinah, na kmetiji pa vedno skrbno gospodaril.

Dokler mu je zdravje dopuščalo, je pel in plesal, še lani se je zavrtel.

Devetdeset let bo izpolnil v maju, njegova žena pravi, da jih je dočakal ob šmarnici. To je vedno gostoljubno ponujal mimoidočim, žejen nisi šel ne mimo njegovega hra-



(foto: D. Z.)

ma ne mimo njegove hiše.

Gospod Udovč, želimo vam krepkega zdravja in zadovoljno življenje v krogu vseh vaših najdražjih.

Barica Kraljevski

PETA OBLETNICA USTANOVITVE MePZ DRUŠTVA UPOKOJENCEV

Meseca aprila bo minilo 5 let od ustanovitve Mešanega pevskega zbora Društva upokojencev na Mirni. Ustanovnega sestanka 16. aprila 1999 se je udeležilo 8 pevk, 6 pevcev in Tone Pivc, ki je za ustanovitev najbolj zaslužen in je bil izbran za tehničnega vodjo zbora. Organizacijsko se je zbor registriral kot sekcija pri KUD Svoboda Mirna.

Od takrat prisotnih pevk še vse prepevajo tudi sedaj, od pevcev pa so od takratnih osmih, ki so začeli z vajami, štirje manj; priključilo pa se je še kar nekaj novih članov, tako da zbor sedaj šteje 13 pevk in 12 pevcev. Tehnično vodstvo zbora je ob odhodu Toneta Pivca prevzel Tone Kotar, ki se je takrat

– že nekaj časa pred upokojitvijo – priključil zboru. Vendar pa vsi pevci vemo in se v pogovoru večkrat spomnimo na to, da je za ustanovitev najzaslužnejši Tone Pivc in smo mu zato tudi hvaležni. Poskušali ga bomo dobiti na prireditvi, ki jo pripravljamo ob naši 5. obletnici.

Za petek, 23. aprila 1999, so člani nekaj dni prej ustanovljenega zbora vabili, da se jim naj še kdo pridruži zvečer ob sedmih v glasbeni šoli OŠ Mirna! Mi, sedanji člani zbora, pa vse krajane in tudi Vaše prijatelje vabimo, da se na peto obletnico tega dne, v PETEK, 23. APRILA ob 19.30 (polosmih zvečer) pridružite na prireditvi v Domu Partizan. Skupaj z našimi gosti Vam bomo poskušali pripraviti lep večer.

Zaradi tradicije bomo tudi to prireditev poimenovali ZAMIRNO Z LJUBEZNJO; na prvi od treh prireditev smo imeli v gosteh Ženski pevski zbor Svoboda Mirna in Šentjernejski oktet, na drugi pa člane KD KLAS z Mirne in pevca Ivana Hudnika. Letos smo »povabili v goste« cerkveni mešani pevski zbor Župnije Mirna ter pevko Jožico Kališnik in citrarja Miho Dolžana. Z igrico BOLNIK se bo predstavila igralska skupina DU. S kratkim pozdravom pa nas bo nagovoril še nekdo!

Jožica Kališnik bo poleg petja predstavila svojo knjigo, monografijo o Kati Turk, pastirici in ljudski umetnici, o kateri je izšla že druga izdaja. Zelo zanimiva knjiga bo za 3600 SIT tudi v prodaji; v knjigarnah je ni možno dobiti!

Vse krajane vabimo, da se nam na prireditvi pridružijo; pri članih zbora pa lahko dobite vstopnice po 500 SIT. Z Jožico in Mihom pa se bomo poskušali dogovoriti, da se nam pridružita še po uradnem nastopu, kamor pa boste s posebnim obvestilom tudi povabljeni.

Tone Kotar



(foto: M. Kapus)

Ob češnji

*Rad bi, da na njena usta
belo cvetje bi lepila
in vse sanje pordečele
s to pomladjo bi zalila ...*

*te nato bi v češnje zrasle,
se le nama razcvetele
in za naju bi zorele,
ko bi pticam krošnje pele ...*

*in nato bi z usi v usta
črne češnje si jemala
ter hrustavke dozorele
z najinih dreves obrala*

*in koščice v zemljo dala,
da bi v nove češnje zrasle
kakor sanje ponorele,
ki bi spet in spet cvetele ...*

Avgust Gregorčič

POZNAMO SOSEDA?

Srečko Križnik

Velika večina naših krajanov prav dobro pozna Srečka Križnika, enega najmarljivejših članov mirnske krajevne skupnosti. Seveda je razumljivo, da se njegovo delo najbolj pozna na severozahodu naše krajevne skupnosti, kjer je skupaj z domačimi in sosedi najbolj zaprežen v vsa dogajanja okrog sebe.

Ko sem ga izbral za Soseda, sem mu moral obljubiti, da ga v našem glasilu ne bom hvalil, ker tega enostavno ne mara in njegov karakter tega ne prenese.

Zelo težko pa je pisati o človeku, ki ima mnogo zaslug za realizacijo številnih del v njegovem okolju in ga pri tem ne pohvaliti.

Srečko se je rodil v prvem letu druge svetovne vojne v Podlogu pri Planini na Kozjanskem, kjer so starši v skromnem, a toplem gnezdecu povili poleg Srečka še dve leti mlajšo sestro. leta 1948 je mama z otrokoma prišla na nekdanji dom na Kalcu pri Selu, saj družinica na Kozjanskem ni pričakala moža in očeta, ki naj bi se vrnil iz vojne. Umrli je v ruskem ujetništvu...

»Skromna domačija stare mame povečani družini ni mogla nuditi brezskrbnega življenja, zato je mama vsak dan dnarila pri okoliških kmetih. Zemlje je bilo malo in še ta je bila slabo rodovitna. Redili smo kravico zaradi mleka in enega junca, s katerim smo obdelovali ta kos zemlje. Živeli smo takorekoč »iz rok v usta«.

Osem let sem maširal peš v šolo na Mirni, nato pa sem se še mladoleten zaposlil v Gozdnem gospodarstvu. Težko delo za mladega fantiča...

Krajan: Mi, ki smo nekoč delali v Tovarni šivalnih strojev, te poznamo kot odličnega kovinarja. Kako si »presedlal« iz gozda v kovinarsko branžo?

»Kaj kmalu sem ugotovil, da so hlodi, žaga in sekira pretežek posel zame, zato sem zaprosil za uk v Tovarni šivalnih strojev. Bil sem v prvi generaciji vajencev v tem, hitro rastočem podjetju. Teoretično znanje smo tedaj pridobivali v metalurški šoli v Štorah. Tri mesece vsako učno leto. Po izučitvi leta 1962 sem vojaški rok služil v Skopju, kjer sem leto kasneje doživel katastrofalni potres. Bil sem oči-videc strahotnih tragedij.

Leta 1964 sem kot kvalificirani brusilec orodja pričel z rednim delom v Tovarni šivalnih strojev na Mirni. To delo sem opravljal 12 let. Dve leti sem delal kot mojster v kovinskem obratu, nakar sem bil v moje veliko veselje premeščen v tehnološki oddelek. Za risanje,



(foto: D. Z.)

resda ne tehniško, sem imel že od rane mladosti posebno veselje in talent, za samopotr-ditev pa pred tem nisem imel nobenih možnosti.

Krajan: Ob večkratnem preoblikovanju podjetja, v katerem si delal vse do upoko-jitve, si hitro napredoval in se tudi sicer izpopolnjeval v znanju.

»Ko se je začela dejavnost podjetja spreminjati, se je bilo treba tudi hitro prilagajati času in potrebam. Ob delu sem leta 1973 dokončal delovodsko šolo. Tako sem v takratni DOTOM – Oblazinjeno pohištvo opravljal dela planerja in nabavnika v operativni pripravi proizvodnje (OPP). Pred tem je bil to obrat IMV in nekaj časa tudi Tovarna gospodinjске opreme (TGO).

Ob formiranju TOM sem bil vodja enote konstrukcije. Leta 1997 je bil ustanovljen TOM – Oblazinjeno pohištvo, kjer sem prevzel delovno mesto vodje operativne priprave proizvodnje (OPP).

Slovenjgraški Prevent je v času lastniškega preoblikovanja podjetja odkupil (od banke) velik del firme TOM, preostali del pa je odkupila skupina delavcev. V ugodnem času smo izkoristili veliko priložnost in se dogovorili za odkup prostorov mokronoške (bivše) Iskre, naš del TOM pa smo ponudili v odkup Preventu, kar je z velikim zadovoljstvom sprejel. Za obe strani je bila to odlična rešitev, saj imata dobre možnosti za širitev dejavnosti. Seveda so krajši konec potegnili delavci, ki se morajo na delo voziti v Mokronog. Precejšnja izguba pa je to tudi za krajevno skupnost Mirna. Upokojil sem se leta 2000.

Krajan: Ob pestrem, dolgoletnem delu v teh firmah pa si uspešno deloval tudi na drugih področjih.

»Po poroki sva z ženo Tatjano nekaj let stanovale na Mirni, vedno pa me je vleklo domov na Kalc. Tako sva se leta 1967 odločila za gradnjo lastne hiše. Šest let odrekani in leta 1973 smo se v novo hišo »svečano« vse-lili. Tu smo vsi zadovoljni. Bolj za hobi kot za

korist redimo tri bikce, kar pomeni, da imamo našo »kmetijo« skrbno obdelano. Sicer bi se svet okrog hiše že zdavnaj zarasel. V tem delu uživam in dokler bom mogel, ga bom z veseljem opravljal.

Krajan: Vaščani, pa tudi krajanji širše okolice te hvalijo kot dobrega soseda in sposobnega, delovnega organizatorja vseh vrst del, ki ste jih s skupnimi močmi opravili za širši del krajevne skupnosti. Ka-že, da brez tvoje iniciative in zagnanosti le ne morejo. Kako to?

»Res je, da z velikim veseljem, seveda po svojih močeh in znanju, pomagam v ožjem in širšem okolju. Vendar naj to nikakor ne iz-zveni kot samohvala. Zavedam se, da sam ne bi zmozel storiti prav nič od tega, kar smo res s skupnimi močmi v teh letih postorili. Res pa je tudi, da sem z »vso silo« pritiskal na krajevno skupnost in občino, da so nam po zmōž-nostih pomagale zgraditi osnovno infrastruk-turo za vas Selo in številne zaselke. Prizadevali smo si za položitev asfalta skozi vas, poas-faltirali pa smo tudi večino stranskih cest sko-zi zaselke. Trideset let sami vzdržujemo naš selški vodovod. Treba je vedeti, da smo tedaj imeli edino »mehanizacijo« za napeljavo teh vodovodov – krampe in lopate. Kopali smo tudi za napeljavo telefonskih kablov. Bil sem predsednik vseh pomembnejših gradbenih odborov, tudi odbora za ureditev cest.

Zato sem bil trideset let odbornik in svetnik sveta KS. Nešteto sestankov in delovnih akcij smo med tem časom uspešno izpeljali.

Vrsto let sem član Gasilskega društva Selo. Ponosen sem, da smo za potrebe gasilstva zgradili lep dom, v katerem je tudi večji pro-stor za družabna srečanja krajanov.

Zasvetila je tudi javna razsvetljava na av-tobusnih postajališčih, kjer v prevozna sreds-tva varno vstopajo šolski otroci.

Selani se radi družimo, organiziramo vese-lice, gremo skupaj na kak pohod in se že nekaj let zapovrstjo v velikem številu udele-žujemo srečanj krajanov vasi z imeni Selo, Sela, Sele. Velika želja nas vseh je, da bi tudi mi lahko organizirali tako srečanje neke v trebanjski občini, saj imamo kar nekaj krajev s temi imeni. Tako srečanje, ki se ga udeleži več kot tisoč gostov iz vseh koncev Sloveni-je, je sicer povezano s precejšnjimi finančni-mi stroški, zato bi morala na pomoč priskočiti tudi občina in krajevna skupnost.

Krajan: Ob vseh teh aktivnostih najbrž ni časa za osebne konjičke. Ali pač?

»Seveda imam kar nekaj zamisli in želja, ki bi jih rad še uresničil. Ker sem že skoraj štiri leta upokojenec, sem si vzel čas in začel gra-diti zidanico v Migolski Gori, kjer imam tudi vinograd. Z velikim veseljem ga obdelujem in negujem, vrača pa mi z dobro kapljico.

Druga želja je globlja in starejša narave, saj jo v sebi nosim že vsaj pol stoletja. Želja po slikanju! Kot otrok sem sanjal, da bom nekoč

slikar, kar se seveda ni uresničilo. Danes pa je takole: Sodelavci so mi ob upokojitvi podarili komplet slikarskega orodja in potrebščin – stojalo, barve, čopiče in platno z namenom, da bi vsaj delno uresničil nekdanje nagnjenje k tej zvrsti umetnosti. Še danes ne vem, kako so se spomnili mojega zatajevanega »talenta«. Upam, da bodo bivši sodelavci kaj kmalu dočakali moje prve slikarske izdelke.»

Krajan: Srečko, želiš kaj sporočiti našim krajanom?

»Da, rad bi povedal dve stvari: Mladi ljudje se s podeželja množično selijo v mesta, kjer

je splošen življenjski standard na občutno višji ravni. Vendar moramo tisti, ki ostajamo, storiti vse, da se naši prelepi kraji ne bodo zarasli z grmovjem v nekaj letih, saj sem prepričan, da se bodo meščani prej ali slej vrnili, morda tudi kot turisti, gospodarstveniki...

Zato je treba okolje ohraniti in ga tam, kjer ni več čisto, zopet urediti. Za tak odnos do narave je treba krajanom nenehno vzpodbujati, opozarjati in izobraževati.

In še to: javno moramo pohvaliti funkcionalne krajevne skupnosti, da pri svojem delu ne izpostavljajo nemogočih zahtev in težnj strankarske politike, kar se, žal, še vedno do-

gaja na ravni občinskega sveta. Take posledice, seveda, najbolj občutijo občani.

Krajanom želim, da bi se v KS lepo počutili, da bi sodelovali v akcijah, ki jih organizira, s tem pa pripomogli k lepšemu in bolj urejenemu okolju. Da bo naše okolje res bogato, pa moramo spoštovati tudi našo kulturno preteklost in jo z osebnim vlaganjem ohranjati ter bogatiti.»

Krajan: Srečko, hvala za pogovor in res srečno v dolgem upokojskem življenju.

D. Z.

Iz zgodovine Prosvetnega doma na Mirni

Prosvetni dom s svojimi začetki sega v čas kaplanovanja g. Ivana Finka, to je v leto 1934, ko so stekla prva dela. Dom je zrasel na temeljih »farovške kašče« predvsem z darovi in žulji dobrih mirnskih ljudi (družinskih očetov in mater), katerim vsekakor ni bila zadnja skrb, kje se bo njihov mladi rod kalil, duhovno oblikoval in družbeno angažiral. S Prosvetnim domom so svojim otrokom in sebi želeli zagotoviti prostor kulturnega udejstvovanja, srečevanja in dejavnega ustvarjanja. Župnijski arhiv hrani zapis iz leta 1935, kjer je zapisano med drugim tudi tole:

»V času njegovega službovanja na Mirni (gre za g. Ivana Finka, ki je bil kaplan na Mirni v letih 1934-35), je tudi na društvenem polju storil toliko, da stojimo tik pred graditvijo prosvetnega doma, ki je ravno na Mirni bolj potreben, kot kjerkoli, saj je Mirna gnezdo vsega, kar je ravno zdravim naukom nasprotno. Kam naj vendar pošiljamo starši svojo doraščajočo mladino, kam otroke?»

Navkljub velikim žrtvam Prosvetni dom ni služil svojemu namenu in ljudem, ki so ga zgradili kot svoj skupni dom. Z odločbo vlade LRS, Ministrstva za notranje zadeve, opr. št. IV-2374/1-49-Sv-Ko z dne 18. maja 1949, izdano na podlagi Zakona o prenosu imovine telesnovzgojnih društev na zvezo fizikturnih društev Slovenije ter o ureditvi lastninskih razmerij, ustvarjenih s tem zakonom, je Prosvetni dom prešel med splošno ljudsko premoženje, upravni organ je bil takrat KRAJEVNI LJUDSKI ODBOR MIRNA - kasneje Krajevna skupnost Mirna.

Nekaj časa je dom služil kot kinodvorana, ki je marsikomu v spomin zapisala lepe spomine, vendar v vzdrževanje Doma od njegovega prepisa med ljuds-

ko premoženje do dneva, ko je bil ponovno vrnjen lastniku, ni bilo vloženih prav veliko sredstev. Dokaz za to je zob časa, ki je iz zapuščene dvorane napravil stanje, v kakršnem se sedaj nahaja Prosvetni dom.

Obnova prosvetnega doma ima svoje najmočnejše korenine v izsledkih ankete v projektu - TREBNJE zdrava občina in občina dobrih medčloveških odnosov. Gre za knjigo KAKOVOST ŽIVLJENJA V OBČINI TREBNJE, kjer lahko podrobno sledite podatkom tudi za naš kraj, ki je v problematiki drog na prvem mestu v občini, kjer izsledki raziskav kažejo predvsem na dejstvo, da si prebivalci Mirne želijo urejen promet skozi naselje, nato pa: več programov za mlade, predvsem v počitniškem obdobju, ureditev razpadajočih objektov, več kulturnih prireditev in medsebojnega druženja,...

Če ni dovolj velik razlog za obnovo tega doma njegovo vidno propadanje, potem moramo v obnovi Prosvetnega doma videti obnovo naših medsebojnih odnosov in s tem pogojev, v katerih bo mladi rod na Mirni dobil prostore za aktivno kulturno, dejavno društveno udejstvovanje in možnost zdravega vsotopanja v življenje.

V programski zasnovi obnovljenega doma so zapisane **mladinske dejavnosti:**

- **raznovrstne izobraževalne in družabne dejavnosti** (plesni tečaji, usposabljanje voditeljev - animatorjev, priprava počitniških projektov Oratorij in Tabor mladih); možnost izvajanja programa skupin iz drugih krajev, z možnostjo nastanitve;

- **na društvenem in kulturnem področju:** možnost vadbenega



prostora; možnost občinskih zborov; različne gledališke predstave (domačih in tujih društev); priložnostne razstave; seminarji;

- **v okviru župnijskih dejavnosti:** srečanje starostnikov; jubilaritov; pogostitve ob podelitvi zakramentov sv. obhajila, sv. birme, poroke; prireditve ob župnijskem prazniku.

Idejni projekti za obnovo Prosvetnega doma so v zaključni fazi. Ob konkretni finančni podpori občine, podjetij, obrtnikov in tudi Vas, posameznikov, lahko pričakujem v jesenskem obdobju že prve posege na zgradbi.

V prihodnjih dneh bo v vsako gospodinjstvo na Mirni dostavljeno pismo, ki Vas bo vabilo h konkretnemu sodelovanju pri ohranjanju kulturne dediščine na Mirni, ne samo prosvetnega doma, ki trenutno zaseda prvo mesto. Gre za ohranjanje tega, kar bo za zmeraj ostalo na Mirni in bo izkaz kulture naših prednikov in njenih trenutnih prebivalcev ter odraz našega povezovanja in sodelovanja.



V upanju, da nam ni vseeno, kaj imamo in kaj lahko ponudimo skupinam in naključnim obiskovalcem našega kraja, računam na Vašo pripravljenost.

Gregor Kunej, župnik



KOŠČKI SONCA

Simona Koščak

Žur in Lila - pravljica, ki to je in ni

»Ko se je začelo mračiti in je palček Smuk eno za drugo prižgal male in velike zvezde na nebu, je Lila globoko zavzdihnila in si želela, da bi se skrila v Žurov kožu, kjer bi bilo toplo in prijetno in bi po pasje dišalo. Tam bi se gotovo potolažila.«

Tako stoji nekje sredi pravljice Simone Koščak, toplo, da zaigra srce od obljube dobre ga in lepega.

Presenetila nas je z njo, da smo za hip pozabili zapreti usta in ko je zasvetil razum nad znamenito slovensko »fovšijo«, smo presenečeno ugotovili: pa saj je vendar dekle iz naših krajev uspelo izdati knjigo.

»Zgodba ni nastala z namenom, da bo pravljica za otroke. Preprosto je prišla in je morala ven. Vedno se mi je zdelo, da je lepo pisati; že v gimnaziji so nastajale krajše zgodbe in pesmi. Poslala sem jih na natečaj in za oboje dobila gimnazijsko Prešernovo nagrado, kar mi je vtilo kar nekaj poguma. Pozneje sem poskušala še pri nekaj založbah, a je, žal, zelo težko prodreti v svet založništva: vse je le posel, vezan na zanesljiv zaslužek.

Ko sem napisala zgodbi Žur in Lila, sem jo na mamino nagovarjanje odnesla pokazat profesorju Zupanu v Šentrupert. Pravljica ga je navdušila in pomagal mi je, da je izšla pri Karantaniji. Svetoval mi je tudi ilustrator Kristino Krhin, saj je bilo idealno, da obe izhajata iz istega kraja. Malo sva se poznali iz osnovne šole, potem pa sva se nekajkrat srečali in že so bile usklajene ilustracije in besedilo.

Ko je knjiga izšla, sem bila presrečna, izpolnjena je bila davna želja, da bi nekoč postala pisateljica.

Simona je že dve leti profesorica nemškega jezika na OŠ Šentrupert in tam živi v hiši svojih starih staršev, kar občuti kot zelo imenitno, saj je prav tu preživela veliko lepih trenutkov. Mirna pa ji je vsekakor bolj domača, tu ima prijatelje, dom in, kot pove, kraj poznaš le, če ga doživiš s celim telesom.

Žur in Lila ni zgodba, ki jo gre poenostavljati. Če jo bereš s srcem, se ti odpirajo nove in nove dimenzije, ko se zastrmiš v Tinine ilustracije, pa se porodijo še nova vprašanja.

»Pravljica je posledica nekih prejšnjih želja, najmočnejših čustev - enostavno je prišla na dan. Ko sem jo zapisala, nisem mislila ravno na pravljico, saj je to zgodba, ki vsakemu dopušča, da razmišlja o njej, kakor hoče. Vsekakor pa je plod pozitivnih čustev - sreče in ljubezni.«



Simona Koščak na odru (foto: D. Z.)

Prav to sem jo tudi hotela vprašati. Zakaj pravljica, ko pa je znano, da je najtežje pisati za otroke, se vživeti v njihov svet, dojeti njihove potrebe. Bila sem radovedna, kakšen je bil odziv otrok ob izidu njene knjige, ki so jo učenci predstavili prav na njeni šoli - otroško prirčno.

»Otroci me poznajo že dolgo, z njimi se dobro razumem. Mislim, da se jim je predvsem dobro zdelo, da je nova knjiga delo njihove učiteljice. Nosili so jo v podpis.

Tudi odrasli so me pretežno hvalili, a sem vse vzela bolj z rezervo, saj gre v veliki meri za znanje in prijatelje.

Zelo bi bila vesela, ko bi se lahko zanesla, da je kaka od teh sodb objektivna.

Pomembno pa je moje delo učiteljice. Če ga imaš rad, ga pač normalno opravljaš, potrebno je le veliko domišljije in potrpljenja.

Poklic učiteljice mi je bil všeč že od prvega razreda. Jezik me zelo zanima, rada se ukvarjam z vsem, kar je povezano z njim, pa naj gre za materinščino ali za tuje jezike.

Simono pa že kar nekaj let srečujemo tudi kot uspešno voditeljico različnih prireditelj, umirjeno in do popolnosti dognano. Ni daleč stran njena ljubezen do gledališča, povezovanje jezika, glasu, glasbe, giba v sporočilo drugemu.

Njen lik Frankopanke v Veroniki Deseniški je ljubiteljem odra gotovo ostal v spominu.

»Ni mi bilo težko igrati. V še tako dobrem človeku je možnost, da je slab, saj le tako lahko preživi, in obratno. Vzvišena, zagrenjena in ledena grofica Celjska je kar naenkrat zaživela v meni.

Najlažje razložim takole: v meni nas je veliko, je pa stvar odločitve, kakšen si, kakšnega se kažeš. Oder daje možnost, da preizkusiš vse, kar se skriva v tebi.«

S KUD Klas je Simona že od vsega začet-

ka. Zdaj je lektorica za jezik v pisani in govornjeni obliki, svoje znanje je izpopolnjevala na več seminarjih. Poleg tega pa igra v novi irski drami, ki jo bo društvo v kratkem postavilo na oder, naslovno vlogo.

»Gre za žensko našega časa: ne izbira besed, ni ji mar za lastno družino, ima ljubimce, z bratom dvojčkom jo veže nerazumljiva močna vez, je v stalnem konfliktu s svojo okolico. Sicer pa je tako samosvoja, da je prav zato privlačna za vse ljudi okrog sebe.

Priznava le večni tok stvari, naravne odnose in razmerja; odnosov med ljudmi ne spoštuje.

Lik ves čas nosim s seboj, razmišljam o njem. Podobno, kot potrpežljivo čakam na novo pesem ali zgodbo. Zame je važno, da osebo, ki jo igram, v polnosti začutim, ker se bo iz tega rodila podoba na odru.

Simona učiteljica, pisateljica, igralka - le kaj vse se še skriva za podobo tega na videz tako krhkega dekleta, ki pa v resnici natančno ve, kaj hoče, in jo pri vsem vodi njeno veliko veselje do ustvarjalnega življenja. Pustimo se presenetiti.

Barica Kraljevski

Ljudska modrost

APRIL - MALI TRAVEN

Slana v aprilu je bolj nevarna kot poleti toča in suša soparna.

Če sončen je april in suh, bo maj za lepo vreme gluh.

DESUS je dejaven

Demokratska stranka upokojencev Slovenije, Občinska organizacija Trebnje je na čelu z magistrom Francem Žnidaršičem dejavna politična stranka, ki zastopa predvsem svoje člane, sicer pa vse upokojence, invalide, izgnance...

Magister Žnidaršič je na srečanjih v Šentrupertu, Mokronogu, Trebnjem, številnim prisotnim pojasnjeval predlog zakona o zdravstveni reformi.

Srečanje članov KO DESUS in članov Društva upokojencev Mirna bo organizirano v teh dneh. O točnem datumu bomo vse pravočasno obvestili.

Na vas je, da na srečanje pridete!

KO DESUS MIRNA



Zborovanja upokojencev občine Trebnje in članov DESUS-a v prostorih Osnovne šole Šentrupert (foto: D. Z.)

Mirnski gasilci v letu 2003

V soboto, 21. 2. 2004, smo se mirnski gasilci zbrali na svojem rednem letnem občnem zboru. Pregledali smo delo v letu 2003 ter si zastavili plan dela za leto 2004. Požarna varnost je bila preteklo leto na dokaj visokem nivoju, saj smo imeli samo tri manjše intervencije. Večja intervencija pa je bila potrebna ob neurju s točo, ki je sredi poletja zopet prizadela naše področje. Potrebno je bilo črpati vodo iz nekaterih objektov, največ dela pa je bilo pri čiščenju odtočnih meteoritnih jaškov, ki so bili zamašeni s točo, listjem, travo in vejami.

Z mladinsko, člansko in veteransko ekipo smo se udeležili občinskega gasilskega tekmovanja. Veteranska ekipa je zasedla drugo mesto in se tako, kot že vrsto let, uvrstila na regijsko tekmovanje, kjer je kljub veliki smoli zasedla peto mesto.

V mesecu oktobru, ki ga gasilci imenujemo tudi mesec požarne varnosti, smo v okviru sektorja izvedli gasilsko taktično vajo >>Stan 2003<<. Ker so vsi udeleženci zavzeto in strokovno pristopili k izvedbi vaje, je vaja dobro uspela. Ogledal si jo je tudi poveljnik Gasilske zveze Trebnje in nas pohvalil.

Zahvaliti pa se je potrebno tudi vsem vaščanom, ki so pomagali pri vaji.

Potekalo je tudi več drugih neoperativnih akcij. Ob krajevnem prazniku smo sodelovali pri predstavitvi gasilske opreme, izvedbi kolesarske dirke, varovanju procesij in ostalih prireditev, pranju okolice PC Mercator, organizirali strokovne ekskurzije mladincev in veteranov na sejem gasilske opreme v Celje in članov v Gornjo Radgono ter izlet na Kum. Večkrat smo z ostalimi društvi v sektorju sodelovali pri pranju bazena. Dva člana sta se udeležila mednarodnega simpozija, ki je potekal v Ljubljani. Ob dnevu mrtvih je delegacija PGD Mirna položila šopke in prižgala svečke na grobovih pokojnih gasilcev. V oktobru nas je obiskala skupina otrok iz vrtca. Ogledali so si gasilsko opremo in dom. Dvanajst mladincev je odšlo na taborjenje v Savudrijo, kjer so pridobivali znanje iz gasilske preventive.

Največja akcija v letu 2003 pa je vsekakor prevoz pitne vode. Zaradi sušnega obdobja v preteklem letu je bilo opravljenih stoštirideset prevozov pitne vode stalno živim prebivalcem v naši krajevni skupnosti.



Spominska niša, ki so jo mirnski gasilci uredili v sejni sobi doma gasilcev v spomin na pokojnega poveljnika Berta Škofca (foto: D. Z.)

Stekla je tudi že dlje časa načrtovana izgradnja novih stopnic in obnova male sejne sobe, ki je bila v zelo slabem stanju. K izvedbi te akcije so s svojim delom pripomogli: zidarski servis Zorc, Gačnik Karel, Jarc Slavko st., Jarc Slavko ml., Klemenčič Cvetko, Gregorič Brane, Turk Jože, Marn Janez, Kozolc Bruno, Perme Janez, Bizjak Rudi in Starič Anton. Čistilno akcijo pa so opravile Gačnik Martina in Smrke Duška. Vsem se zahvaljujemo za opravljeno delo. Zahvaljujemo pa se tudi tistim, ki so sami ponudili svojo pomoč.

Zastavili smo si tudi nekaj nalog za prihajajoče obdobje. Največja dolgoročna naloga je nabava sodobnejšega gasilskega vozila, saj sedanje s svojimi triindvajsetimi leti starosti ne zadošča potrebam današnjega časa. Zato bo v letošnjem letu stekla akcija zbiranja finančnih sredstev in nam bo v ta namen dobrodošla vsaka pomoč, kajti samo ustrezno opremljeni in usposobljeni gasilci lahko uspešno priskočimo na pomoč tistemu, ki jo potrebuje.

Bliža pa se tudi pomladanski čas, ko se zopet poveča požarna ogroženost v naravnem okolju. In ravno v tem času je v naravi največ požarov, ko pri požigu suhe trave in podrašč oženj rad uide nadzoru. To pa lahko privede tudi do tako katastrofalnih požarov, kot je bil v preteklem letu na Krasu in je bila potrebna pomoč gasilcev iz cele Slovenije. Zato je pri kurjenju v naravi potrebna zelo velika previdnost in ravnanje po navodilih, ki jih ustrezne službe vsakodnevno objavljajo v sredstvih obveščanja.

Če pa že pride do nenadzorovanega širjenja požara, je potrebno takoj obvestiti regijski center za obveščanja na številko 112, da se lahko pravočasno organizira gašenje in tako prepreči katastrofo. Želja vseh gasilcev je, da bi bilo čim manj rdečega petelina, v kolikor pa že je, nas lahko vedno, dan in noč pokličete – NA POMOČ!

PGD MIRNA, Anton Starič

Po Tončkovi poti

Vrsto let je Tonček Kolenc mlajši iz Zabrdja organiziral pohode v naše planine. Hribolazenju se je posvetil z vsem srcem. Pridobil je kar precejšnje število vaščanov in prijateljev – sodelavcev za tovrstno rekreacijo in jih varno vodil po naših najlepših gorskih poteh. Vaščane je pridobil tudi za novo zamisel: Novoletni pohod vsakega 2. januarja po obronkih domačih gričev in goric in to v vsakem vremenu! Žal je skupino vodil le dvakrat. Umrli je mnogo prezgodaj leta 1993.

Začrtano pot od tedaj naprej Tončkovi znanci in prijatelji prehajajo v njegov spomin.



Skupina prvih zabrdskih pohodnikov leta 1992 na poti po Blatnem Klancu v globokem snegu.



Pod križem na Kraljencu vsakokrat, ko imajo v svojih vrstah novince, izvedejo tudi »krst«. »Zelenec« prejme po zadnji plati nekaj toplih s trpežno šibo. Tokrat sta jih bila deležna kar dva vaščana: Marjan Štolfa in sin. (foto: D. Z.)

min. Letos so pot obšli že trinajstič zapovrstjo. Poleg tega, da se spominjajo na preminulega tovariša, vsakokrat, ko imajo v svojih vrstah novega člana, med potjo opravijo krst, poskrbijo za izdatno malico, na koncu poti pa si opomorejo z bogatim kosilom.

Pohodniki se med potjo odlično zabavajo, kar je tudi dobra rekreacijska metoda, prav gotovo pa je preverjen način za utrjevanje dobrososedskih odnosov in prijateljstev.

D. Z.

David Cugelj med šestimi perspektivnimi oblikovalci

David Cugelj, Mirčan, absolvent akademije za likovno umetnost - industrijsko oblikovanje, je bil v uredništvu revije Hiša med 118 oblikovalci izbran in povabljen k sodelovanju pri projektu 6 (P)erspektivnih.

David Cugelj se je v ožji izbor uvrstil s **počivalnikom multifunky**, ki je mobilno prilagodljiv in cenovno dostopen za opremo prvega stanovanja. Počivalnik multifunky se preprosto prelevi iz počivalnika (in mizice) v posteljo. Na 14. Ljubljanskem pohištvenem sejmu je v okviru FORME (forum oblikovanja) prejel nagrado,

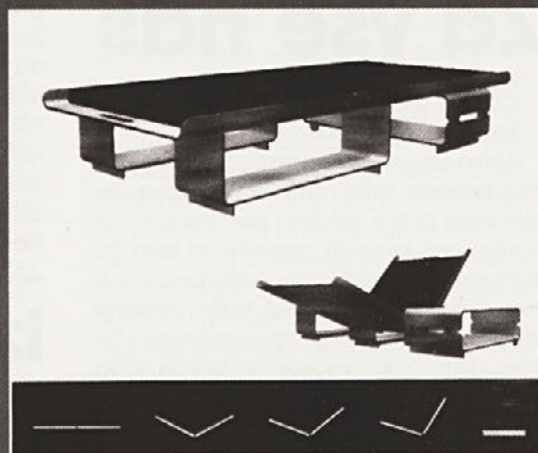


do, ker je bil izdelek uvrščen med štiri najboljše.

David Cugelj se je odlikoval tudi na oblikovalski delavnici na temo smuči in snežnih desk, ki je potekala v sodelovanju z Elanom iz Begunj na Gorenjskem in Akademijo za likovno umetnost v Ljubljani, kjer si je prislužil prvo nagrado.

Poleg tega je za uspešno delo prejel tudi priznanje za posebne dosežke, ki mu ga je za preteklo študijsko leto podelila Akademija za likovno umetnost iz Ljubljane.

Janez Platiše



Multifunky: postelja-počivalnik. Nagradni izdelek

Izleti v Sevniško občino

Vinko Šeško: Vodnik: Izleti v sevniško občino, Sevnica: Planinsko društvo Lisca Sevnica, 2002, 96 strani.

Vellko Mirčanov hodi na Lisco in druge okoliške hribe okoli Sevnice. Za hojo in spoznavanje narave, krajev in hribov nam bo zato zelo prav prišel pričujoči vodnik, ki je precej drugačen od vodnikov, ki jih poznamo.

Vodnik, je namenjen vsem planincem in pohodnikom, ki si ne vzamejo časa preučevati vodnike in karte želijo pa hoditi po novih, manj znanih poteh in sevedatistim, ki nimajo dosti informacij, kako aktivno preživeti prosti čas, ter tistim, ki si s hojo nabirajo moči za lažje in bolj zdravo življenje.



Zanimiva knjiga - vodnik, v katero se lahko vlaga nove liste (foto: D. Z.)

Zasnovan je tako, da nudi vse informacije za pot na enem listu, ki ga, ko gremo na pot, vzamemo iz vodnika in ga vložimo v priloženo plastično mapo. Na pot nam torej ni potrebno nositi celega vodnika. Poleg karte z vrisano potjo imamo na drugi strani lista tudi njen opis. Na karti so številke, ki označujejo lokacije zanimivosti, kot so gradovi, cerkve, spomeniki in gostinski objekti. Vodnik na ponudi tudi informacijo o posameznem objektu, ki nas zanima.

Vodnik nas že takoj na začetku opozori s seznamom naravnih znamenitosti, kot so gradovi in razvaline, cerkvami, spomeniki in gostišča. Sledijo markirane planinske poti, sevniška planinska pot, naredimo sevniško planinsko pot drugače in nekaj izletov, da bomo še bolj spoznani sevniško občino.

Janez Platiše

Rekreacija upokojencev

Društvo upokojencev Mirna ima več sekcij, s katerimi si lahko skrajšamo dan in izboljšamo počutje. V tem času potekajo dejavnosti v društvenih prostorih: šah in pika-do, aerobika v šolski telovadnici, strelstvo v Domu Partizan, po dogovoru že drugo leto deluje tudi smučarska sekcija. Čakajo nas še izleti in pohodi ter balinanje, ko se malo segreje. Ves ta program smo že razposlali vsem članom društva. S člankom hočemo vzbuditi še tiste, ki si želijo sodelovati, pa tega še niste storili. Preko leta potekajo igre upokojencev Dolenjske in Bele Krajine, za kar se pripravljamo že sedaj. Za sodelovanje se javite na telefonske številke, ki ste jih dobili s programom, če pa ga nimate, se oglasite na telefon 041-623-581. Radi bi povečali interes za balinanje, še posebno med ženskami, ter strelstvo. Razmislite in se oglasite.



Na fotografiji razglasitev rezultatov veleslalom - ekipnega tekmovanja v smučanju na Gačah (1. Novo mesto, 2. Mirna, 3. Kočevje)

V natančnih zemljevidih so vrisane vse poti do turističnih točk v sevniški okolici (foto: D. Z.)

Za vse nas

Čas hiti, globoko smo že v letu 2004.

Kaj nam prinaša prihodnost?

Zaskrbljeni smo, ker vemo, da se tanjšajo naši prihodi, krčijo naše ustaljene pravice, delavske plače ostajajo nesramno nizke. Vedno več je novih doplačil; za zdravila, zdravstveno zavarovanje, participacijo in tam, tega ali onega ni več. Naše nekdanje delo izgublja vrednost, zato upokojenci čutimo, da smo obravnavani kot breme. Toda, tukaj smo, ne moremo in ne smemo dopustiti, da se manjšajo naše in delavske pravice, ukinjajo že ustaljene dobrine, kamor spada tudi redno usklajevanje plač in pokojnin. Pa ne samo nam, tudi zaposlenim delavcem je potrebno ohraniti pravice, njihovo delo pravilno in redno nagraditi. Da bi nam to uspelo, bi se morali združiti, nastopiti enotno. Ker nas je veliko, moramo zagotoviti, da pride v parlament čimveč poslancev iz naših vrst, oziroma ljudi, ki bodo hoteli in zmogli stati za takšnim programom. Takšnih, ki se bodo zavedali, kakšna je delavska skrb in strah upokojencev.

Krajevne organizacije DeSUS-a Trebelno, Mokronog, Šentrupert, Trebnje, Velika Loka in Mirna so na svojih posvetih sprejele sklep, da izkažejo podporo na naslednjih volitvah za državni zbor kandidatu mag. doktorju Francu Žnidaršiču. Njegovo minulo delo kaže, da je zastopal potrebe in pravice upokojencev, delavcev, civilnih in vojnih invalidov ter izseljencev. Dobro je seznanjen z delom s področja zdravstva in dodatnega zavarovanja.

Ne pričakujemo novih bonitet, toda te

ga, kar smo si zaslužili, nam ne smejo vzeti. Zadnje usklajevanje pokojnin pa kaže ravno nasprotno. Počasi, a vztrajno, se vrednost naših prejemkov manjša. Program DeSUS-a je dober, naklonjen delavstvu, šolstvu, zdravstvu, kulturi, vsemu, kar plemeniti naša življenja. Veliko nas je, zato poskrbimo, da bo čimveč poslancev zavzemalo ta stališča, to pa je jamstvo, da naša bodoča leta

ne bodo osiromašena. Poskrbimo s svojo množičnostjo, da bodo tudi bodoči rodovi upokojencev zadovoljivo oskrbljeni. Podprimo vse, kar je dobro in poskrbimo, da bo lep tudi jutri, ko bodo upokojene mlajše generacije. Ozirno se okoli sebe, poiščimo prave ljudi, ljudi, ki poznajo stisko delavcev in velike večine upokojencev.

Odbor krajevne organizacije DeSUS Mirna

P.H.

Izobraževanje lovcev

Dvanajstega marca letos se je v prostorih gostilne »Pri Francku« zbralo več kot šestdeset lovcev mirskega bazena (LD Mirna, Šentrupert, Tržišče, Trebelno), prisotnih pa je bilo tudi več članov LD Trebnje in LD Gabrovka.

Lovska družina Mirna je namreč organizirala predavanje o upravljanju ter gojitvi divjih prašičev.

Pomembne povezave lovcev s kmeti in lastniki gozdov predvideva in določa tudi novoprejeti lovski zakon, zato je gojenje in lov te izredno zanimive divjadi pomemben za vse koristnike našega okolja.

Predavanje je vodil priznani mednarodni strokovnjak za tovrstno divjad inž. Blaž Krže, ki je ob koncu odgovarjal na številna aktualna vprašanja prisotnih lovcev.

Srečanje je pomembno tudi za spoznavanje solovcev in utrjevanje prijateljstva med sosednimi družinami.

Da je druženje pomembno in potrebno, se je potrdilo tudi ta večer, saj so se lovci razšli šele v poznih večernih urah. »Razdrli« pa so tudi marsikatero lovsko in »civilno«.

D. Z.



Predavatelju ing. Blažu Kržetu se je zahvalil starešina LD Mirna Stane Smolič. (foto: D. Z.)

strankamladihslovenije

SMS

LOKALNI ODBOR TREBNJE

www.sms-mladi.com

Izveček iz dopisa Lokalnega odbora SMS Trebnje:

Lokalni odbor SMS Trebnje je imel v ponedeljek, dne 01. 03. 2004, svojo prvo tiskovno konferenco. Predstavljeno je bilo delovanje lokalnega odbora v lanskem letu, v nadaljevanju pa so bile komentirane zadnje izjave za javnost:

- izjava za javnost v zvezi z našim predlogom o ustanovitvi štipendijskega sklada,
- izjava za javnost v zvezi z več kot 20% podražitvijo cen programov v VVZ Trebnje v zadnjih dveh letih;

ter predstavili so nekatera svoja stališča v zvezi z zadnjimi dogodki in sicer:

- potek trase avtoceste mimo Trebnjega,
- prodaja gradu Škriljevo,
- čistilna naprava na Mirni,
- delovanje v Občinskem svetu občine Trebnje.

Stališča:

Glede poteka trase avtoceste ostajamo pri svoji prvi izjavi za javnost iz oktobra 2003, s katero smo se prvi javno opredelili, da podpiramo stališče stroke pred politično odločitvijo.

S prodajo gradu Škriljevo se strinjamo, vendar zagovarjamo nekoliko drugačen pristop, kot pa je bil uporabljen. Občinskemu svetu je potrebno predstaviti vsa poznana dejstva in jih ne dopolnjevati sproti na podlagi reakcij Občinskega sveta. Na projekt razvoja turistične destinacije šentruperska dolina pa je potrebno gledati z vidika turističnega razvoja celotne občine Trebnje in ob tem upoštevati že poznano težnjo šentruperske doline po odcepitvi od občine Trebnje.

Od naše že podane izjave v zvezi s čistilno napravo na Mirni je minilo kar nekaj časa, med drugim je bilo posredovano kar nekaj dodatnega gradiva. Ostajamo pri stališču, da je potrebno gledati na rešitev problema kratkoročno kot tudi dolgoročno. Sicer pa zadnji dogodki kažejo pozitivne premike v reševanju tega zapleta.

Bojan Majcen je predstavil predloge LO SMS Trebnje na zadnji seji Občinskega sveta. Med drugim je poudaril potrebo po večnamenskem športnem objektu v Trebnjem, o katerem pa v letošnjem proračunu s prilogami ni ne duha ne sluha. Zadnje afere glede nezasišča-

nih plač v javnih zavodih širom Slovenije kažejo na vedno večjo vlogo svetov zavodov pri nadzoru delovanja zavodov. Predlagali smo, da predstavniki v zavodih, ki jih je imenovala občina Trebnje, soustanoviteljica ali ustanoviteljica zavoda, letno poročajo Občinskemu svetu o svojih aktivnostih. Tudi s tem, da občine Trebnje še nima svojega grba, se ne gre hvaliti.

Glede delovanja v Občinskem svetu pa smo predstavili zanimivo idejo, ki bi bila primerna ne samo za občinski svet občine Trebnje, temveč tudi za ostale občinske svete po Sloveniji in ne nazadnje morebiti tudi za državni zbor. Predlagamo, da se na občinski ravni pripravi KODEKS LOKALNIH POLITIČNIH STRANK za delovanje v občinskem svetu, h kateremu bi pristopile vse lokalne politične stranke. Na ta način bi lahko prišlo do marsikakega pozitivnega premika pri reševanju kakšne zadeve, kar pa glede na dejansko stanje ne pride, predvsem zaradi nekontroliranega komuniciranja med samimi občinskimi svetniki oz. med občinskimi svetniki in županjo. V kratkem nameravamo v zvezi s tem poslati pobudo vsem lokalnim političnim strankam, Občinski upravi ter na SOS in ZOŠ.

LO SMS Trebnje

Bojan Rajer, predsednik

Naša društva skozi čas

Društva na Mirni imajo dolgo zgodovino, ljudje so se z veseljem vključevali v aktivnosti, ki so jim bile ponujene. Danes se zdi, kot da so nekatera od teh, ki imajo najdaljšo tradicijo, popolnoma pozabljena, da se nič ne dogaja. Toda, ali je res tako?

Sedanje Društvo za šport, kulturo in turizem Partizan Mirna se je tekom desetletij razvilo iz leta 1863 nastalega društva Južni Sokol. Leta 1946 je nastalo Telovadno društvo Mirna, ki se je 1950 preimenovalo v Telovadno društvo Partizan (TVD) Mirna. Organizirali so različne delovne akcije, smučarske tečaje, tombole, zgradili so kočjo na Debenču, skakalnico pod Radovnico, razvijali so zanimanje za kolektivne športe (košarka, rokomet), v devetdesetih pa so se športne dejavnosti organizirale v klubih: balinarski, nogometni, badmintonski in rekreativnih skupinah (aerobika, badminton, košarka, nogomet). Pred dvema letoma je na čelo društva stopilo novo vodstvo, polno idej, kako bi oživili Mirno, toda finančne težave so bile prevelike, da bi načrte lahko izpolnili, le ob krajevnem prazniku so organizirali turnir različne košarke, kolesarjenje po obronkih KS in nastop domače skupine The Trolls. Kot je povedala Barbara Kolenc, predsednica društva, bodo tudi letos organizirali športne prireditve ob prazniku KS, predvsem pa želijo čim prej obnoviti streho doma TVD Partizan.

Društvo Ljudska tehnika (LT) je bilo ustanovljeno v petdesetih letih preteklega stoletja, ko so postavili temelje na področju pridobivanja znanja za voznikiški izpit za motorna vozila. Ko se je razvila avtošola AMD Trebnje, je LT nadaljevala s tehničnim izobraževanjem na različnih področjih: fotografija, ra-

dioamaterstvo, modelarstvo, ki so privabila tako otroke kot odrasle. Takrat so s fotografijami in letalskimi modeli sodelovali na številnih tekmovanjih v Sloveniji in na Hrvaškem, hkrati pa so tudi sami organizirali modelarska tekmovanja in razstave. Janez Kolenc je povedal, da je leta 1989 zanimanje za to dejavnost upadlo, leta 1997 pa so ponovno registrirali društvo in začeli urejati svoje lastne prostore, kjer se je zapletlo, saj stavba LT stoji na občinski zemlji. V zadnjem času je nekaj več zanimanja pri otrocih, pravega interesa pa še vedno ni. Sedaj delajo v prostorih tovarne Prevent, za naprej pa si v LT želijo, da bi društvena dejavnost oživila, prav tako prostori, kjer bi se lahko zbirali in delali.

Rod mirne reke Mirna je bil ustanovljen leta 1981, vendar so mladi že prej organizirano hodili na taborjenja. Zlati časi mirnskih tabornikov v drugi polovici osemdesetih, ko je bilo na taborjenju staro in mlado, so mimo. Danes je na Mirni skoraj več vodnikov (6) kot tabornikov (15). Prej so se zbirali v osnovni šoli, zdaj pa je otrok tako malo, da se lahko zbira v taborniški sobi na KS. Do lanskega septembra je bil načelnik Andrej Tratar, potem pa je to mesto prevzel Luka Pate, ki je povedal, da so imeli na začet-

ku šolskega leta velike načrte, žal pa ni bilo otrok, zato je malce padla tudi motivacija vodnikov. Dodal je, da si letos želijo predvsem organizirati taborjenje, ki ga že od leta 2000 ni bilo, saj ravno tabori privabijo največ otrok in najboljše predstavijo delo tabornikov. Za izvedbo je potrebna predvsem udeležba mladih, če bi bilo premalo Mirčanov, pa razmišljajo, da bi se povezali s kakšnim drugim rododrom iz Slovenije in tako povezali otroke med sabo, omogočili spoznavanje novih ljudi in metod dela.

Mirnska društva z najdaljšo tradicijo torej niso popolnoma zamrla, le njihovo delovanje je omejeno. Tako zaradi finančnih kot drugih vzrokov, med katerimi je predvsem nezanimanje za tovrstno dejavnost med mladimi zaskrbljujoče. Organizirano preživljanje prostega časa pomaga ne samo posamezniku ampak tudi skupnosti, ki kaj takega omogoči, zato bi bilo morda potrebno malce več moči usmeriti v to, da se dejavnosti na Mirni predstavijo, zainteresiranim mladim pa se omogoči sodelovanje v njih.

Petra



Mešani pevski zbor DU Mirna pred nastopom v novomeškem Domu starejših občanov

Pododbor društva Dobrnič z Mirne je praznoval prvo obletnico

V Gorenji vasi smo 13. marca člani Društva Dobrnič z gosti proslavili prvo obletnico našega delovanja.

Namen tega srečanja je bil pregled dela v minulem letu, sprejem predlogov za boljše delo in organiziranost društva ter tovariško druženje mlajših članov z udeleženci NOB in člani ZB.

Obudili smo spomine na preteklo leto, ko so se vrstile proslave in prireditve ob 60. letnici pomembnih dogodkov NOB. Lani je preteklo tudi 60. let od 1. kongresa Slovenske protifašistične ženske zveze. Slovenska proslava ob 60-letnici kongresa SPŽZ je bila 12. oktobra v Dobrniču. Udeležili so se člani ZB in društva Dobrnič iz vse Slovenije in zamejstva. Prisotni smo bili tudi številni člani iz naše občine. V prenovljeni sobi 1. kongresa SPŽZ smo si ogledali razstavo ob političnem gibanju in delovanju slovenskih žena med NOB.

Čeprav z zamikom smo proslavili tudi 8. marec – mednarodni praznik žena, ki ostaja kot spomin na zgodovinska gibanja žensk za enakopravnost in človekove pravice. Mlajše članice smo pozvali, da združimo moči in aktivno stopimo na današnjo politično sceno. Ena izmed nalog našega društva je, da opozarjamo na neenakopraven položaj žensk v sodobnem času. Skrbni nas majhno število žena v politiki in na vodstvenih mestih. Podpiramo prizadevanja delavskih sindikatov za boljše plače in pravice delavcev, še posebno delavk.

Pododbor DD z Mirne šteje že štirideset članov. Želimo, da se nam pridružite vsi, ki čutite, da ta del naše zgodovine, ki je terjal toliko žrtve, nikoli ne zatone v pozabo.

Potisimo kolo družbenopolitičnega delovanja naprej in naj se sliši tudi naš glas!

Za pododbor Društva Dobrnič Mirna
Ivana Kovačič

Ljudska modrost

MAJ – VELIKI TRAVEN

*Če maj se s poletno vročino začenja,
mraz še po Urbanu pogosto ne jenja.*

*Če se Pankracij na soncu peče,
obilo mošta v sod priteče.*

*V pregovorih je zaklad modrosti preproste
tega človeka.*

*Življenje nam vrača samo tisto, kar dajemo
drugim. (I. Andrić)*

KRAJAN - Glasilo KS Mirna

Izdajatelj: KS Mirna

Glavni urednik: Dušan Zakrajšek

Odgovorni urednik: Dušan Skerbiš

Prelom: Špes, NM

Tisk: Kopo d.o.o., Mirna

Naklada: 1200 izvodov

Glasilo izhaja po potrebi

Hoja, najbolj zdrava oblika gibanja

Hoja je za človeka najbolj naraven in preprost način gibanja. S hojo prebudimo organizem, saj kot so ugotovili strokovnjaki, pri hoji deluje in sodeluje kar 54 večjih in manjših mišic. To so predvsem mišice spodnjih okončin in medeničnega obroča. S pohodniškimi palicami pa ustrezno aktiviramo tudi mišice zgornjih okončin, ramenskega obroča in trupa. Poleg tega, da se s hojo izražamo, si z redno hojo izboljšamo počutje, krepimo voljo, odpravljamo težave s prekomerno težo in pripomore k učinkovitejšemu umskemu in telesnemu delu.

S hojo ohranjamo in krepimo zdravje

Osnovna telesna kultura se začne z veliko hoje v naravi. Po gozdu, livadah in gorah. S hojo, posebno s hitrejšo in daljšo, si človek pridobiva osnove za telesno in duhovno krepkost. Brez le teh zakrni.

Če to počnemo redno in vztrajno, se organizem prilagodi na nove in povečane zahteve. Delovanje srca postane bolj gospodarno, ker lahko ob manjši frekvenci pošlje po žilah večjo količino krvi. Ožilje ostaja prožno, v mišičnem tkivu se bolj razveja in tako se izboljša prekrvavitel in oskrba s kisikom. Okrepijo se tudi dihalne mišice, ki izboljšujejo dihanje. Prsni koš ostane prožen tudi v drugi polovici življenja. Poleg povečanja mišične mase in moči ne smemo spregledati ugodnega vpliva hoje na gibljivost sklepov, ker se počasnejši procesi staranja sklepne hrustančevine. S tem se tudi posredno preprečuje pojav artroze.

Pri vsem tem pa ne gre samo za hojo, temveč tudi za globlji stik z naravo. Z rastlinami, živalmi, vremenom, z dnevnim in letnim časom. Ker smo umaknjeni od mestnega hrupa, posebno kadar smo v gorah, se velikokrat najdemo v posebnem miselnem svetu. Veliko bolj zrelo dojemamo probleme, s katerimi se ubadamo. Rešitve, ki se nam porajajo, so preproste in učinkovite. Hoja v naravi je tudi najbolj naravna oblika meditacije. Na tak način so pohodniki meditirali že davno pred nami, ko besede meditacija sploh poznali niso.

Če gremo peš, bomo lahko podrobno

spoznali krajevno življenje ljudi, njihovo kulturo, okus in izročilo. Narava nas bo obdarila z gozdnimi sadeži. Poleg utripa narave se bomo srečali in seznanili z ljudmi in radi se bodo z nami pogovorili, če le znamo poslušati in dojeti njihov odnos do življenja.

Kako hitro naj hodimo?

Strokovnjaki in izkušnje potrjujejo da hitrost hoje pogotuje starost, raven telesne pripravljenosti in drugi dejavniki. Pri vsem tem pa si je potrebno najprej odgovoriti, zakaj smo sploh šli hoditi. Če gremo na sprehod, da bi se duševno spočili ali kaj dobro premislili, bomo verjetno izbrali bolj lagoden tempo. Če se odločimo za polurno hojo za zdravje, se bo potrebno že bolj potruditi. Če se odločimo za hojo v gore, pa se bo potrebno krepko potruditi. Človek naj bi se gibal vsaj toliko časa in tako intenzivno, da bi se spotil. Profesor Drago Ulaga je zapisal, da gre pri hoji "bolečina pri glavi noter, skozi noge pa ven."

Hoditi začnemo vedno počasi, da se telo ogreje. Hodimo z enakomernim tempom, ki ga poskušamo odkriti in vzdrževati tudi znotraj večje skupine. Osnovni tempo hoje in počitke ter trajanje hoje naj določa najšibkejši član skupine. Na vsako uro hoje je priporočljiv petminutni počitek. Za daljše počitke je potrebno izbrati udobne in varne kraje.

Koristnost in uporaba pohodniških palic.

S hojo, posebno v strmino, si krepimo mišice nog, z oporo na palice pa si krepimo mišice rok in ramenskega obroča. Tudi mišice trupa so bolj aktivne. Pri hoji s palicami se gibljemo kot nekaj četveronožec. Hoja s pohodniškimi palicami je mnogostranska aktivnost tudi za srce, ožilje in dihalo. Pri pravilni hoji s palicami po ravnem, tako so izračunali zdravniki in drugi strokovnjaki, razbremenimo spodnje dele telesa (pri vsakem koraku) za pet do deset kilogramov. Pri hoji navkreber ali navzdol pa je razbremenitev še večja.

Hoja s palicami je tudi, posebno na zahtevnem terenu in pri spustih, bolj varna, saj so palice odlična pomoč pri ohranjanju ravnotežja. Pri vsem tem pa je potrebno opozoriti,

da se na palice ne smemo popolnoma nasloniti, ker se le te lahko zlomijo. Pohodniške palice so izdelane iz aluminija, steklenih vlaken ali titana. Najboljše so nastavljive tridelne teleskopske palice, ker jih lahko prilagodimo naši telesni višini, pa tudi bolj pripravne so za nošnjo v nahrbtniku. Razpon nastavitve je zelo pomemben. Za osebo, ki je visoka 172 cm se priporoča nastavev palice na dolžino okoli 114 cm za hojo navkreber. Za hojo navzdol pa jih še nekoliko podaljšamo. Uporaba palic je najbolj priporočljiva na naravnih terenih in stezah, manj pa na tlakovanih na asfaltiranih cestah.

Sodoben način življenja je nezdrav.

Iz vsega tega lahko zaključimo, da je sodoben način življenja za gibal in splošno telesno in psihično počutje zelo nezdrav, ker nas odvrča od gibanja (preveč storilnostno usmerjeno delo, avto, TV, sestanki) in zato je hoja v gore in drugje v naravi zanesljivo najboljša oblika gibanja, s katerim ohranjamo in krepimo telesno in duševno zdravje, le preveč kampanjska ne sme biti. Dopolnjevati se mora še z drugimi dejavnostimi.

Janez Platiše

UČENCI KOT PESNIKI

V sobi Medvedov je nastala tale pesmica, ki smo jo predstavili zadnji večer na skupni prireditvi.

NA ČATEŽU JE LEPO

V Čebelico na Čatež smo prišli
in veliko stvari izdelali.
Matej nam je povedal,
da nekoč škrt je tu prebival,
ki studence je odkrival.
Če ga je kdo izzival,
ga je po podplatih žgečkal,
da je brez duše ostal.

Z lokom smo streljali,
da bi pravi lokostrelci postali.

Rado me je plezati učil,
ker bi rad vesoljec bil
in marsovsko punco dobil.

Boris in Kristjan sta se zbala,
da bi dimnikarja postala.
Učiteljica pa je gospod postala,
ker je od »Radota« brke podedovala.

Tukaj se imamo lepo,
danes domov še ne gremo,
jutri pa Škofijote poljubimo
in jo k mamicam uberemo.

Primož Lah, Andrej Tomšič, Niko Vavtar,
Matevž Koprivc, Mitja Stovanje,
Jan Zupan, Jure Jerman



S soncem obsijani Debenec nas vabi, da se peš povzpne na njegov vrh. (foto: J. Platiše)

Ocenjevanje vin

Tudi letos so društva vinogradnikov Čatež, Šentrupert in Trebnje v mesecu marcu zbirala vzorce vin, pridelanih v kletih in zidanicah. Kot že po tradiciji, so se zelo dobro odrezali naši krajan – kletarji, ki delujejo v vseh treh društvih. Tudi letos je bilo največ vzorcev cvička. Člani komisij so s ponujenimi vzorci zadovoljni, saj so tudi letos ugotovili, da so znanja kletarjev in pridelovalcev, kot tudi razmere, iz leta v leto boljše. To napredovanje je rezultat truda vodstev društev, ki se trudijo in redno organizirajo seminarje in predavanja, kjer podajajo znanja iz pridelave in kletarjenja. V minuli zimi so vsa tri društva organizirala seminarje, kjer so podajali znanje o rokovanju in pravilni uporabi sredstev za zatiranje škodljivcev in bolezni ter plevelov. Tudi lansko poletje in jesen nista prizanesla vinogradom, saj je na določenih področjih toča vzela pridelek tudi 160%. V **vinogradniško turističnem društvu Čatež** so naši vinogradniki dosegli naslednje rezultate:

cviček

1. mesto: Stane Zorec	15,82 točk
4. mesto: Anton Povhe	15,72 točk

dolenjsko belo

1. mesto: Mirko Oven	16,30 točk
3. mesto: Anton Povhe	16,20 točk

laški rizling

1. mesto: Stane Smolič	17,24 točk
2. mesto: Lado Kolenc	16,72 točk

renski rizling

1. mesto: Lado Kolenc	17,12 točk
-----------------------	------------

Vinogradniško društvo Šentrupert:

Z zelo dobro ocenjenimi vzorci so se odrezali v vinski kleti Frelih in v vinski kleti družine Bracar.

cviček

1. mesto: Andrej Prijatelj	15,86 točk
3. mesto: Fani Zupan	15,74 točk
3. mesto: Ivan Sladič	15,74 točk
4. mesto: Jože Brate	15,73 točk
4. mesto: Janez Bračko	15,73 točk
5. mesto: Dušan Sladič	15,71 točk
6. mesto: Branko Lokar	15,70 točk
7. mesto: Ivan Zupanc	15,69 točk
7. mesto: Kramar Ivan	15,69 točk
8. mesto: Jože Golob	15,67 točk
13. mesto: Miran Križnik	15,59 točk
13. mesto: Janez Janežič	15,59 točk
15. mesto: Anton Dim	15,57 točk
16. mesto: Zvone Bevc	15,56 točk
17. mesto: Janez Dragan	15,54 točk

dolenjsko rdeče

1. mesto: Janez Janežič	15,76 točk
-------------------------	------------

žametna čmina

1. mesto: Franc Špolar	15,74 točk
------------------------	------------

modra frankinja

1. mesto: Miro Vidmar	16,86 točk
5. mesto: Andrej Prijatelj	16,36 točk

modra frankinja - barique

1. mesto: Vinska klet Frelih	18,47 točk
------------------------------	------------

dolenjsko belo

1. mesto: Stane Gracar	16,16 točk
3. mesto: Andrej Prijatelj	15,83 točk
4. mesto: Darko Lokar	15,71 točk
9. mesto: Dušan Bevc	15,54 točk
11. mesto: Janez Janežič	15,43 točk
12. mesto: Franc Štangar	15,41 točk

laški rizling

1. mesto: Pavel Jevnikar	16,50 točk
2. mesto: Franc Špolar	16,41 točk
6. mesto: Sandi Žnidaršič	16,09 točk

laški rizling - polsuho

1. mesto: Franc Špolar	16,99 točk
------------------------	------------

renski rizling

1. mesto: Stane Gracar	17,00 točk
------------------------	------------

sauvignon

1. mesto: Ivan Zupanc	16,53 točk
-----------------------	------------

V **vinogradniškem društvu Trebnje** so naši vinogradniki dosegli naslednje rezultate:

cviček

1. mesto: Mirko Avguštinčič	15,94 točk
-----------------------------	------------

modra frankinja

4. mesto: Franc Opara	17,10 točk
7. mesto: Alojzij Kastelic	16,98 točk

dolenjsko rdeče vino

4. mesto: Franc Novak	16,10 točk
7. mesto: Branko Knežević	16,00 točk

dolenjsko belo vino

1. mesto: Branko Knežević	16,52 točk
7. mesto: Alojzij Kastelic	16,12 točk

bela sortna vina - suha

1. mesto:	
Jože Virč (chardonay)	17,32 točk
4. mesto:	
Silva Smolič (laški rizling)	16,90 točk

bela sortna vina - polsuha in polsladka

1. mesto:	
Branko Knežević	
(chardonay-polsladki)	17,78 točk

bela sortna vina - pozna trgatvev in izbor

1. mesto: Marjan Štolfa (laški rizling-polsladki-izbor)	17,86 točk
2. mesto: Marjan Štolfa (laški rizling-polsladki-izbor)	17,76 točk
3. mesto: Marjan Štolfa (renski rizling-polsladki-pozna trgatvev)	17,58 točk

VINOGRADNIKOM ISKRENO ČESTITAMO!

Prva razstava mladih fotoamaterk

Ob tednu otroka so učitelji mirnske osnovne šole pripravili več ustvarjalnih delavnic. Med drugimi tudi delavnico, ki je hotela poudariti sporočilni pomen fotografij. Pri učencih je ta delavnica sprožila veliko zanimanje. Tako zelo je navdušila, da so štiri dekleta izrazile željo, da začnemo s fotografskim krožkom.

Odločile smo se, da bomo pripravile razstavo fotografskih portretov. »Fotomodeli« smo bile kar same. Fotografirale smo se med seboj, v različnih svetlobnih pogojih in izrazih. Nastalo je kar lepo število posnetkov, izmed katerih smo izbrale najboljše ter jih razstavile pred šolsko knjižnico. Razstavo smo poimenovali »PORTRETI«. Vesele smo bile, ker je bila razstava med učenci in učitelji opažena in pohvaljena.

Z delom nadaljujemo tako, da pripravljamo fotografsko gradivo za drugo razstavo. Razstavile bomo stare fotografije, stare najmanj 40 let, ki prikazujejo naše babice, ded-

ke, vaščane in kraj... K posameznim fotografijam bomo poskusile najti tudi zgodbe in anekdote in jim na tak način dodati novo vrednost.

Alja in Urška



Alja - resna



Zimi se dnevi odštevajo...

»Bilo je nekoč« - v Gorenji vasi

Bil je čudovit sončen zimski dan. Učenci 1. a in b 9/letke OŠ Mirna s svojim učiteljicami Vilmo, Mojco in Nevenko smo veseli in vznemirjeni takoj po zajtrku vstopili v avtobus in se odpeljali do Ševnice. Po kratki - 10 min. hoji smo prispeli v Gorenjo vas do Kolenčevih. Na vhodnih vratih nas je že pričakala Lucijanova stara mama Mimi. Takoj nas je malo pohecalo in nas povabila v svojo 300 let staro hišo, ki je bila zaradi požara vmes adaptirana in pozneje tudi prekrita.

Učenci so si ob vstopu ogledovali notranje prostore v stari hiši: veža, kuhinja, »hiša«, »štibla«. Nato

so se posedli po peči in ob peči na klop. Celo na »zapeček« sta se stisnila dva. Otroci so babico z zanimanjem poslušali, ko je opisovala svoja otroška leta, saj je tudi ona obiskovala šolo na Mirni. Tedanja šola je bila v stavbi, kjer je danes vrtec. Vode v stavbi takrat ni bilo, zato jo je hodil dežurni učenec z »lavorjem« iskat v bližnji potok Mirna. Tudi za ogrevanje je moral poskrbeti dežurni učenec, ki je z dvorišča nanesele drv. Učiteljica pa je potem kurila v visoki peči. Posebej je Mimi poudarila tudi malico, ki je v tistih časih ni bilo. Otroci so hrano nosili od doma. Posebej revnejši so hrepneli po boljšem kruhu, kajti takratni kruh je bil iz slabše moke in je zato bil zelo bo-deč.

Mimi poudarila tudi malico, ki je v tistih časih ni bilo. Otroci so hrano nosili od doma. Posebej revnejši so hrepneli po boljšem kruhu, kajti takratni kruh je bil iz slabše moke in je zato bil zelo bo-deč.



Velik poudarek je bil v tedanji šoli tudi na disciplini. Za prekrške je učence upravitelj strogo telesno kaznoval. Takrat je še »palica pela«.

Tudi oblečeni so bili zelo skromno. V šolo so hodili še brez spodnjega perila.

Kaj pa igranje? Igrali so se z žogo, ki so jo naredili sami iz kravjih dlak zaviti v nogavico.

Sedanji - današnji otroci pa so kukali s peči nasmejani, toplo oblečeni, polnih želodčkov, saj jim naše kuharice takoj zjutraj pripravijo zajtrk. Čakalo jih je imenitno presenečenje. Iz velike krušne peči je Mimi med našim obiskom vzela kar 7 velikih hlebcev zlato-rumenega in dišečega kruha. Ročice in noski so kar sami rinili k dehtečim hlebci, ki so potem morali malo »oddahneti« pod velikim prtom. V tem času je babica postregla naše male obiskovalce s toplim čajem, »včerajšnjim kruhom« in domačo slivovo marmelado. »Kdaj bomo pa današnjega načeli?« me je vprašujoče gledala Anja. In že po 20 minutah smo razrezali čisto svež, še vroč kruh. Želje in pričakovanja so bila tako velika, da se ni dalo nič več čakati. Najhitreje so pošli »krajčki«.

Minila je ura zgodovine o starih časih in čudovit prikaz peke kruha v krušni peči. Hvala babici Mimi. Upamo, da jo je starodaven šopek »nagelj in rožmarin« še dolgo spominjal na naše devetletkarje.

Projekt o starih časih pa se je nadaljeval še ves teden. Učenci so doma raziskovali in odkrivali stare predmete, jih nosili v šolo in o njih pripovedovali.

Dotaknili smo se še nekaterih ljudskih običajev in opravil. Ogledali smo si kaseto o pericah s Sela, ki so prikazale stare čase ob vodnjaku. Sama pa sem učencem demonstrirala pletarsko dejavnost.

Naš cilj je bil, da učenci primerjajo življenje v preteklosti z današnjim življenjem. Izhajali smo iz njihove lastne preteklosti. Poslušali so pripovedovanje svojih staršev in starih staršev.

Učenci so tako spoznali nenehno spreminjanje in razvijali orientacijo v času.

Zapisala Vilma Gracar s sodelavkama Nevenko Strmole in Mojco Milčinič



Učenci OŠ Mirna – pozimi za zdravje v naravo!

- Za zimski športni dan je med učenci vedno veliko zanimanja. Tokrat smo se odpravili v Kranjsko Goro, 45 učencev je smučalo, 20 učencev je s tekaškimi smučmi premagalo razdalje od Kranjske Gore do Tamarja in nazaj (23 km), 20 učencev je drsalo na drsališču v Kranjski Gori, 50 učencev pa plavalo v Dolenjskih Toplicah.
- 41 učencev je sodelovalo na Poključnem maratonu, kjer so tekli na 2,5 in 10 km. Za nagrado za množično udeležbo smo dobili tekaški komplet.
- 6 učencev je tekmovalo na področnem prvenstvu na Gačah v veleslalomu, kjer so osvojili 1. mesto.
- Isti učenci so na državnem prvenstvu v veleslalomu na Starem Vrhu nad Škofjo Loko osvojili 4. mesto in za nagrado prejeli alpske smuči in vezli.
- Učenci Osnovne šole s prilagojenim programom so na smučeh tekli od Rateč do Planice in šli peš v Tamar.

- Zimovanja na Rogli se je udeležilo 45 učencev od 1. do 8. razreda. Program: alpska šola smučanja, smučarski tek, deskanje, plavanje, večerni program - tombole, filmi.
- Na državnem prvenstvu v smučarskih tehnikah, biatlonu in lokostrelskem biatlonu je tekmovalo 15 učenek in učencev. Tudi letos so bili odlični. Za nagrado so dobili 7 kilogramsko čokolado.

Učenci in učitelji OŠ Mirna se za pomoč pri izvedbi omenjenih zimskih akcij zahvaljujemo: KS Mirna, Prevent, Dana, Kolinska, Pizzerija Carmen, Gostilna Bukovec, Gostilna Javornik, Trgovina Kramar, Gostilna Kolar, Papirnica Maja, Frizerstvo Romana, Unitehna Trebnje, Vrtnarstvo Cvelbar.

Po uspešnem zimovanju na Rogli smo tudi za naslednje šolsko leto rezervirali Kočo Pešek.

V. K.

Pohod na Krim (1107 m)

V soboto, 13. 12. 2003, smo se ob 6. uri zbrali na avtobusni postaji v Novem mestu. Nato smo se z avtobusom odpeljali do lga, kjer je bila naša izhodiščna točka. Odšli smo proti planinskemu domu na Krimu, ki leži na nadmorski višini 1107 m. Ker je bila pot dolga, smo se večkrat za kratek čas ustavili, da smo se okrepčali s pijačo in malico, ki smo jo prinesli s seboj v nahrbtnikih. Po dobrih treh urah hoje smo prispeli do koč, od koder je lep razgled na vse strani. Vidijo se Ljubljanska kotlina, Kamniške in Savinjske Alpe, Kum, Gorjanci.... Po krajšem počitku in toplem čaju v koči smo se vrnili v dolino, kjer nas je že čakal avtobus. Čeprav je bila pot na Krim naporna, se že veselimo novega podviga in osvojitve naslednjega vrha ali gore.

David Lesjak, OŠ Mirna, 5. d



Šola v naravi na Čatežu

Dvaindvajset učencev našega razreda (žal je zaradi bolezni manjkal Simon) je komaj dočakalo, da smo se 16. februarja odpeljali v Center šolskih in obšolskih dejavnosti na Čatež, kjer smo se veliko novega naučili, predvsem pa zabavali. Preživeli smo pet nepozabnih dni v domu Čebelica, kjer res znajo poskrbeti, da ni nikoli dolgčas.

IN KAJ SMO SPLOH POČELI?

Ob ogledu cerkve na Zaplazu smo občudovali vitraže in napeli ušesa ob zanimivi zgodbi o imenovanju te cerkve.

Vsi otroci doma radi delamo razne poskuse, ki se jih starši ne veselijo. Na Čatežu pa so bili dovoljeni celo poskusi z elektriko, ko vinami in vodo.

Opazovali smo drevesa, lovili lisico (ne čisto pravo, ampak se tako imenuje orientacijsko tekmovalstvo v naravi), naučili smo se prepoznavati vrste oblakov in izvedeli nekaj

Poiskali smo potok in mlako, raziskovali življenje v njima, merili temperaturo in ugotavljali onesnaženost.

Plezali smo po pravi plezalni steni, privezani na varovalno vrv in se naučili streljati z lokom. S petrolejkami smo odšli na nočni pohod in opazovali zvezde. Ker je bilo tisti večer nebo jasno, smo lahko videli Veliki in Mali voz, poiskali smo Severnico in Orion, najlepša pa je bila Venera, ki je zahajala za bližnjim gričem.

Bili smo tudi čebelarji in zdaj vemo res veliko o čebelah. Pozorni pa smo bili tudi na svetlobe in barve, kar smo izrazili zadnji dan s slikanjem na svilo. Slika nam bo ostala v trajen spomin.

Zadnji večer pa je bil zabaven. Učilnica se je spremenila v pravi disko in naplesali smo se kot še nikoli.



Slike na svili nam bodo ostale v trajen spomin



Električni poskusi z učiteljem Bogdanom

Pohod na goro Oljko (733 m)

V soboto, 10. 01. 2004, smo se člani planinskega društva odpravili na lažji pohod na goro Oljko.

Zgodaj zjutraj smo mirnski pohodniki že vsi nestrpni čakali avtobus. Vožnja z avtobusom je bila zelo dolga. Z Mirne smo se odpeljali do Sevnice, od tam do Celja in iz Celja do Šmartnega od Paki. Med potjo nam je vodič Maks povedal veliko zanimivih stvari o znamenitostih mest, mimo katerih smo se peljali. Ko smo prišli na začetno točko našega pohoda, smo najprej malicali, nato pa se odpravili proti vrhu gore Oljke, ki se dviga 733 m visoko. Hodili smo počasi, čeprav pot ni bila naporna. Med potjo smo se pogovarjali in kepali. Po dobri uri hoda smo prispeli na vrh. Najprej smo se odpravili v koč na topel čaj, a kmalu smo bili spet zunaj, saj je bilo na gori Oljki polno snega, ki pa se mu nismo mogli upreti. Kepe so letele na vse strani in mimogrede je katera zadela tudi kakoga od učiteljev. Ko so iz koč prišli še ostali člani, smo si ogledali veliko cerkev, nato pa opazovali še ostale gore, ker je bil lep razgled. Kmalu zatem smo se spustili v dolino, kjer nas je čakal avtobus. Z njim smo se odpeljali v Celje v dvorano Golovec. Dvorana je zelo lepa in velika, saj lahko sprejme šest tisoč obiskovalcev in več. Po ogledu dvorane smo odšli še na celjski grad. Ogleдали smo si tudi grajske pečine in se sprehodili po grajskem vrtu. Z vrha gradu smo se izmučeni odpravili na pot proti domu. Med potjo smo se zabavali s filmom, potem pa smo mirnski pohodniki zapustili avtobus. Bilo je zelo zabavno in lepo. Izvedeli in videli smo veliko zanimivega in poučnega.

Zelo se že veselimo naslednjega pohoda.

Urša Šepić, 7. d OŠ Mirna



Na nočni pohod s petrolejkami. Spremljale so nas zvezde.

Vse dni smo vzorno pospravljali sobe. Pri tem so se najbolje odrezali naši fantje iz sobe Ježev in za najbolj urejeno sobo prejeli priznanje. Na kvizu, ki se je imenoval Čebelnjak znanja, pa smo bile nepremagljive Lisice.

Super smo se zabavali tudi v družbi Škofijotov – učencev 3. razreda iz Škofij, ki so bili ves teden naši sestanovci v domu.

Tako mi je bilo všeč, da bi šla takoj nazaj.

Pia Majerle, 3. razred, OŠ Mirna

Badmintonске novice

Mirnski igralci badmintona so tudi v času od izdaje prejšnjega krajana do konca marca dosegli zavidljive rezultate tako v slovenskem kot tudi mednarodnem prostoru – predvsem sestra Silvester.

Seveda moramo najprej poudariti osvojitve naslova državnega prvaka v članski konkurenci, kjer je Aleš Murn v paru z najboljšim slovenskim badmintonistom Andrejem Poharjem potrdil naslov državnega prvaka iz preteklega leta. Državno člansko prvenstvo je potekalo v Ljubljani v športni dvorani Krim 31. januarja in 1. februarja. Poleg Aleša so medalje osvojili še: Urška in Špela Silvester ter Dušan Skerbiš. Aleš Murn je naslovu prvaka med dvojicami dodal še srebrno medaljo v mešanem paru s Špelo Silvester, Urška Silvester je osvojila dve srebrni medalji in sicer posamežno in v paru s sestro ter bronasto medaljo v igri mešanih parov skupaj z Dušanom Skerbišem. Špela je k dvema srebrnima medaljama dodala še bronasto medaljo v posamični konkurenci. Tako so mirnski badmintonisti odnesli iz Ljubljane skupaj kar devet medalj in potrdili odlično sodelovanje med obema kluboma TOM in BLISK.

Mlajši Mirnčani, igralci badmintonkega kluba TOM Mirna, pa so osvojili naslednje medalje:

10. januarja 2004 je potekal na Mirni turnir za državno jakostno lestvico in Urban Turk je osvojil obe prvi mesti, tako posamežno kot tudi v igri dvojic. Zmagi je potrdil tudi v Mariboru v soboto, 27. marca 2004.

17. januarja 2004 je na tretjem turnirju do 13 let Urban Turk osvojil posamežno 3. mesto in slavil zmago v igri dvojic.

7. februarja so mladi Mirnčani igrali na turnirju do 15 let, kjer je slavil zmago Aljoša Turk, drugi pa je bil Matevž Bajuk. Matevž je zmagal v igri mešanih dvojic s soigralko Tino Jezernik, le-ta pa je bila tretja tudi v igri posameznic.

Na mladinskem turnirju do 17 let, ki je bil 15. februarja na Ptuj, je v igri posameznikov osvojil 3. mesto Tadej Jezernik, ki pa je bil drugi v

igri mešanih parov skupaj s Tajo Borštinar, le-ta pa je bila druga tudi v igri posameznic.

V isti kategoriji do 17. let so se na 4. turnirju 21. marca, ki je bil v športni dvorani na Mirni odlično odrezali tudi Grega Skerbiš, bil je drugi v igri posameznikov in igri dvojic, Taja Borštinar, druga v igri posameznic, Tina Jezernik in Blažka Andolšek – drugi v igri dvojic, ter Tadej Jezernik – tretji v igri dvojic.

Badmintonski klub TOM Mirna je v soboto, 20. marca, organiziral tudi srečanje članov kluba. V dopoldanskem času so se v igri s peresno žogico med sabo pomerili najmlajši v različnih starostnih in jakostnih skupinah, popoldne pa še rekreativci. Zvečer pa so se zbrali še v gostilni Stare, ki je bila sponzor srečanja.

Seveda pa moramo posebej poudariti odlične badmintonске dosežke sester Silvester.

Na močnem mladinskem mednarodnem prvenstvu Poljske – Nokia Polish International od 15. do 18. januarja, je v igri posameznic slavila zmago Urška Silvester in tako potrdila prvo mesto na Evropski mladinski jakostni lestvici. Špela zaradi poškodbe v igri posameznic ni nastopila, v igri dvojic pa sta se sestri prebili do četrtfinala, kjer sta ju izločili kasnejši zmagovalci.

Na badmintonskih turnirjih v Haarlemu na Nizozemskem in v Bottropu v Nemčiji, kjer so nastopili tudi najboljši mladinci in mladinke iz Azije, tekmovali pa štejeta tudi za svetovno jakostno lestvico, je pri dekletih največ dosegla Urška Silvester, saj je bila edina igralka iz Evrope, ki se je obakrat uvrstila med osem najboljših tekmovalk tudi z zmagami nad Azijkami. Tako je mlada Urška dokazala, da so tudi Azijci premagljivi, pa čeprav se v Azijskih državah aktivno ukvarja z badmintonom več milijonov mladih tekmovalcev in je, seveda, izbor vrhunskih tekmovalcev veliko širši.

K igri s peresno žogico vabimo tudi ostale Mirnčane. O terminih rekreacije je bilo obvestilo v prejšnji številki glasila Krajan.

BK TOM Mirna



Urška in Špela Silvester ter Dušan Skerbiš in Katja Kolenc s skupino mladih mirnskih badmintonistov.

Šolska državna prvenstva v smučarskih tekih, biatlonu in lokostrelskem biatlonu

V soboto, 13. marca 2004, smo se že ob 7. uri zbrali pred šolo. Urejeno tekaško opremo smo natovorili v kombi in se odpeljali na Pokljuko.

Pokljuka nas je pričakala s soncem obisijana.

Z učitelji in sošolci smo si ogledali progo in ogreti čakali na start. Najprej so s tekmovalcem začeli nekategorizirani fantje. Učenec naše šole Domen Gregorič je bil odličen tretji.

Med množico deklet sem nestrpno čakala na znak starterja.

Po začetnem drenjanju na startu smo se dekleta porazdelila po 2 km progi. Utrujena sem pritekla v cilj in bila zelo zadovoljna s 7. mestom.

Za tekači so startali še biatlonci in lokostrelski biatlonci.

Moji sošolci in sošolke so se srčno borili.

Na svečani podelitvi smo prejeli dva pokala, veliko medalj, odlični organizatorji tekmovalstva pa so nam podelili veliko nagrad.

Ko smo že odhajali pa je sledilo veliko presenečenje: iz žrebalnega bobna so potegnili žogici s številkami naše šole. Vsi smo bili navdušeni nad veliko Gorenjkino 7 kg čokolado. Polni prijetnih doživetij in vtisov smo se vračali domov in že v kombiju sklenili, da se naslednje leto vrnemo na Pokljuko.

Jerca Bajuk, OŠ Mirna

Vabljeni v sončni studio Čokolada. Privoščite si čokoladno polt še pred poletjem. Z rednim obiskovanjem solarija enkrat tedensko, lahko čez celo leto ohranite čudovito polt.

Čokolada je nasproti Afrike, nad trgovino Darka v obrtniški coni Trebnje.

Informacije:
041/ 364 107

ČOKOLADA
sončni studio